

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XX-Nr. 974

EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Vineri 20 decembrie 1968

4 pag. 25 bani

Este necesar ca și în continuare să asigurăm în toate domeniile de activitate oameni competenți, temeinic pregătiți, care să știe să rezolve tot mai bine problemele; este timpul, tovarăși, să facem acest lucru în toate domeniile de activitate. A trecut perioada diletanțismului, acum se cere muncă, muncă și iar muncă, deoarece rezolvarea fiecărei probleme, oricât ar părea de mărunță, cere eforturi, pricepere, cunoștințe temeinice.

(Din cuvîntarea tovarășului NICOLAE
CEAUȘESCU la Plenara C.C. al P.C.R. din 16-17,
decembrie a.c.).

Farmecul vacanței

Există un ce nedefinit în această așteptare, un fel de emoție, dar nu emoție, mai degrabă un fior de bucurie, un neastîmpăr care numără zilele și orele și secundele pînă în clipa cînd vacanța își face surzătoare o intrare triumfală în chiotele miilor și miilor de elevi. Fiecare vacanță este așteptată cu același neastîmpăr și, totuși, într-alt fel, pentru că fiecare are partea ei de farmec, de atracții și de frumuseți.

Poate că, pentru cei aproape 11.000 de pionieri și școlari care își vor petrece vacanța în stațiunile de munte, farmecul zilelor ei vine mai întîi din peisaj, din glazura de zăpadă care împodobeste coroanele brazilor și crestele culmilor, din coloanele de ceață care alunecă lente printre virfuri, sub nori plumburii sau din fascinația incremenirii mute a pădurilor acoperite în dimineți senine și albastre cu o scripitoare lumidă argintie. Pentru ei, sigur, așteptarea vacanței este legată și de așteptarea alunecării a sâniștelor sau a schiurilor care aruncă din cozi țeturi de pulbere albă, de descensiunea domoală pe cărări serpuitoare, pe lîngă stînci tăcute, pînă sus, acolo unde, sub crestele ce par să atingă zenitul, în căldura moleșitoare a cabanei, se vor dezgheța sorbind cu neaș cealul fierbinte, de ineditul locurilor văzute atunci întîia oară, de jocurile și întrecerile pe care le prilejuiește viața de tabără. Comitetul Central al U.T.C. a inițiat un concurs dotat, în chip simbolic și poetic, cu „Săniuța de argint”. Cîți nu vor fi aceia care se vor lupta să dobîndească acest trofeu! Dar cite alte zeci de concursuri va prileji această vacanță! Sporturile și jocurile de iarnă au la noi, în lumea copiilor,

O. B.

(Continuare în pag. 4-a)

Inspectoratele școlare în ipostaza actuală

Au trecut zece luni de la înființarea inspectoratelor școlare județene — suficient timp ca ele să învingă greutățile inerente începutului și să-și dovedească maturitatea, capacitatea de a conduce cu bune rezultate procesul de învățămînt. Astăzi, la zece luni de la constituire inspectoratele sînt privite de toți oamenii școlii ca instituții aflate în deplinătatea potențelor de muncă, de acțiune, ca instituții care au acumulat deja o experiență în îndrumarea și controlul unităților de învățămînt într-un stil și într-un spirit nou, proprii stadiului actual de dezvoltare a școlii românești.

Asupra câtorva preocupări actuale ale noilor instituții de îndrumare și control ne-am oprit cu ocazia unor recente vizite făcute la Inspectoratele școlare ale județelor Buzău și Dimbovița și ai municipiului București.

De la constituire și pînă în prezent, o muncă prodigioasă a confirmat că noul mod de organizare a întregului sistem de îndrumare și control a activității școlare este judicios, viabil și eficient. Interlocutorii noștri, dintre care unii au făcut parte și din aparatul fostelor secții de învățămînt, au stăruit asupra faptului că între noile instituții și vechile organe de îndrumare și control există deosebiri esențiale, în concepție și în organizare. Ca urmare, de la treaba mai mult funcționarească la care erau adesea nevoiți să se mărginească secțiile de învățămînt, s-a trecut la o muncă efectivă de îndrumare a procesului instructiv-educativ. Lărgirea atribuțiilor inspectoratelor, încadrarea lor permit rezolvarea cu competență a problemelor legate de înnoirea, de modernizarea școlii.

— În activitatea inspectoratelor școlare se resimte atmosfera unei activități creatoare, de ridicată tinută științifică — ne spunea prof. I. GH. BORCA, inspector general al municipiului București. Fiecare inspector are posibilitatea — și i se creează toate condițiile — de a desfășura o muncă de calitate, de a iniția acțiuni menite să contribuie la perfecționarea predării, de a organiza o activitate metodică eficientă.

Cum este și firesc, inspecției de specialitate i se acordă o deosebită grijă, ea fiind mijlocul de îndrumare directă a procesului de învățămînt. I-am rugat pe interlocutorii noștri să ne dea unele date despre modul cum au organizat această inspecție, în cursul primului trimestru.

— În Capitală — ne-a spus prof. I. GH. BORCA — inspectorii de specialitate au controlat și îndrumat în acest trimestru activitatea a 1024 de cadre didactice. Inspecțiile au cuprins școli de toate gradele. Au fost inspectate însă, cu precădere, cadrele tinere și cu mai puțină experiență. De asemenea, au fost efectuate 136 de inspecții speciale, precum și o serie de inspecții frontale, în cadrul cărora s-a controlat munca tuturor cadrelor didactice și întreaga activitate a școlilor respective.

Spre deosebire de anii trecuți, anul acesta, în lumina noilor sale atribuții, inspectoratul a acordat o atenție sporită sprijinirii activității liceelor de specialitate și a școlilor profesionale. Cu colaborarea ministerelor de resort, în această perioadă au fost inspectate patru licee de specialitate și cinci școli profesionale.

Dincolo de toate aceste cifre trebuie spus că fiecare inspecție a fost temeinic pregătită, că a urmărit o problematică majoră, că s-a desfășurat în spiritul unei înalte principialități și că țelul principal a fost îndrumarea eficientă, de natură să influențeze pozitiv asupra activității de viitor a școlii sau a profesorului inspectat.

În centrul preocupărilor noastre — ne-a informat prof. NICOLAE OPREA, inspector general al județului Dimbovița — a stat procesul de învățămînt la clasele I cu copii de 6 ani și la clasele a XII-a. În bună parte, problemele noi și dificile pe care le-a ridicat organizarea procesului de învățămînt la aceste clase au fost rezolvate cu sprijinul inspectorilor de specialitate. Cadrele care predau la aceste clase au găsit în îndrumările date de inspectorii sfaturi pre-

țioase pentru perfecționarea metodelor de predare, pentru mai buna sistematizare a materiei, pentru sporirea eficienței lecțiilor.

Cu zece luni în urmă a început recrutarea inspectorilor școlari de specialitate, teritorial și de personal. Privirile s-au îndreptat către cadrele cele mai bine pregătite, către oameni de înaltă ținută etică și profesională. Era o acțiune de loc ușoară, o acțiune care cerea mare atenție și care în nici un caz nu se putea face în grabă.

Astăzi, la inspectoratele școlare din județele Buzău, Dimbovița și din orașul București lucrează învățători și profesori emerți, cadre

MIRCEA IONEL

(Continuare în pag. a 3-a)

Preludiu la vacanța de iarnă

SPORT ȘI ACTIVITĂȚI ÎN AER LIBER ÎN VACANȚA DE IARNĂ

Vacanța de iarnă reprezintă un prilej minunat de a oferi, pe lîngă binemeritata odihnă, posibilități infinite de manifestare a dorinței elevilor de joacă și mișcare, de destindere în aer liber, în ambianță ferică pe care o realizează fanteria naturii cu ajutorul aerului, apei și soarelui.

Pentru a cuprinde un număr cît mai mare de pionieri și școlari în cadrul unor activități sportive și turistice organizate în aer liber, consiliile județene ale Organizației Pionierilor, împreună cu inspectoratele școlare și consiliile pentru educație fizică și sport, organizează în această vacanță numeroase tabere, excursii și drumeții, înființează o serie de centre de practicare a sporturilor de iarnă. Con-

cepția de bază a organizării și desfășurării vacanței de iarnă din acest an este aceea ca elevii să participe voluntar și de plăcere la acțiunile inedite sau tradiționale, desfășurate cît mai mult în aer liber. Accentul principal se pune pe activitatea la nivelul detașamentelor și unităților de pionieri, folosindu-se, ca mijloace, jocurile și sporturile de iarnă, drumețiile și excursiile.

Bineînțeles că această descentralizare organizatorică, cît și caracterul de voluntariat al participării copiilor sporesc răspunderea profesorilor și comandanților, presupunînd existența inițiativelor și competenței, asigurînd caracterul activ, ingenios și sistematic al acțiunilor inițiate.

Pentru a răspunde dorinței pionierilor și școlărilor de a practica schiul, sânișul, patinajul sau hochei, Consiliul Național al Organizației Pionierilor și Ministerul Învățămîntului organizează „Festivalul de iarnă al tinerelor speranțe”, acțiune care va întruni peste 3.000 de participanți în cadrul celor 13 tabere de instruire, plasate în pitorești zone montane ca Moneasa, Brău, Sinaia, Lupeni, Nășăud, Soveja, Gilma, Săliște și Corbeni. Se remarcă în mod deosebit inițiativa organelor locale din județul Harghita, care au organizat o tabără la Miercurea Ciuc, unde se va desfășura un „Festival pe gheață” cu participarea a 350 de copii din 11 județe ale țării. Se conturează astfel ideea unei tabere-concurs de hochei și patinaj pionieresc, care s-a devenit tradițională.

În toate județele țării și în special în cele cu profil montan, pregătirile pentru întîmpinarea vacanței sînt în toi. În județul Brașov se amenajează 9 centre de practicare a schiului, 10 centre pentru hochei și patinaj, 3 tabere județene de schi, precum și 5 tabere ale unor școli generale — școlile din Zărnești, Tohan, Săcele, Dîrste și Poiana Mărului. Conducătorii și instructorii acestor centre și tabere sînt pregătiți în mod special de

către consiliul județean al Organizației Pionierilor și inspectoratul școlar.

Peste 200 de copii din județul Hunedoara își vor petrece vacanța de iarnă în tabăra de la Prislop, meritoriu fiind efortul organizatorilor de a găsi soluții economice avantajoase și accesibile. Unitățile de pionieri din acest județ se vor întrece la schi, patinaj și sâniș, întreaga activitate culminînd cu ocazia primei ediții a „Olimpiadei albe a Văii Jiului”.

Deosebit de interesantă și inventivă este experiența consiliului județean Mureș al Organizației Pionierilor. Pentru a-i antrena pe pionieri la conducerea propriilor activități, precum și pentru găsirea unor soluții ingenioase și inedite de organizare a timpului liber, a fost lansat concursul „Cea mai reușită idee de vacanță”. Acest concurs a fost adresat tuturor școlărilor din județ, fiind apreciate atît ideile cît și soluțiile de realizare propuse. Premierea cîștigătorilor a marcat aprecierea fanteziei

Lector univ. FLORIN MORARU
șeful comisiei sport-turism a
Consiliului Național al Organizației
Pionierilor

(Continuare în pag. a 3-a)

REPERE CONTEMPORANE ÎN EDUCAȚIA TINERETULUI

6 specialiști în educație: PAUL LENGAND (UNESCO), lect. univ. ACULIN CAZACU (România), prof. ESHAN NARAGHI (Iran), dr. PETĂR PANOV (Bulgaria), WILLIAM COCKELL (Anglia), lect. dr. VOJIN DIMITRIJEVIC (Iugoslavia) despre:

- INDATORIILE ACTUALEI GENERAȚII MATURE FAȚĂ DE GENERAȚIILE VIITORULUI
- RECONSIDERĂRI STRUCTURALE ALE DIALOGULUI ÎNTRE ADULȚI ȘI TINERI
- OMOLOGAREA ȘTIINȚIFICĂ A METODICII ȘI TEHNOLOGIEI EDUCAȚIONALE
- POLARIZAREA INIȚIATIVELOR NAȚIONALE ȘI MONDIALE ÎN PREGĂTIREA TINERILOR PENTRU LUMEA DE MIINE

Timp de aproape o săptămînă, experți și observatori din Anglia, Bulgaria, Finlanda, Franța, Iran, Iugoslavia, România și Senegal s-au întîlnit la București, dezbătînd amplu căile optime pentru formarea tineretului în spiritul unor principii esențiale pentru umanitate — idealurile de pace, respect reciproc și înțelegere între popoare. Publicăm în continuare punctele de vedere exprimate, la solicitarea redacției noastre, pe temele majore ale educației tineretului, de către cîțiva specialiști participanți la reuniune.

PAUL LENGAND, din Secretariatul U.N.E.S.C.O.: Inițiativele României pe plan internațional, vînd formarea tineretului în spiritul ideilor păcii și înțelegerii internaționale, îmi erau de mult timp binecunoscute. Vizita pe care am făcut-o acum în țara dumneavoastră mi-a dat prilejul să cunosc și să apreciez nivelul unor preocupări care se împletesc strîns cu inițiativele internaționale menționate anterior. Mă refer la atenția profundă și de mare amploare acordată cercetării științifice a problemelor educației. La scurte intervale s-au succedat, la București, Simpozionul cu privire la tineret ca obiect de cercetare, Simpozionul de educație a adulților — la care am participat personal — și Reuniunea internațională a experților în educația tineretului. Fără îndoială că grija neabătută pentru fundamentarea pe plan psihologic, economic, cultural, pedagogic și social a actului educațional, promovarea și specializarea unui număr mare de experți cu relevanță în știința educației și stimularea cercetării interdisciplinare pe acest tărîm sînt menite să întărească poziția, de recunoscut prestigiu, a României în cadrul nobilelor inițiative care privesc în cea mai largă măsură

destinele viitoare ale umanității.

Se pune adesea întrebarea: care este importanța contribuției acțiunilor educative la instaurarea unui climat de încredere între popoare, la victoria trinită, pe plan mondial, a spiritului de pace și înțelegere? Evident, într-o lume dominată de contradicții și inegalități pe multiple planuri, numai prin educație nu se pot determina prefaceri fundamentale; sînt necesare, în acest scop, măsuri economice, politice și sociale. Educația tineretului poate constitui însă un mijloc eficient pentru ridicarea conștiinței popoarelor cu privire la rolul lor în hotărîrea destinului omenirii, la stabilirea unui climat de pace și înțelegere.

În acest context se conturează însemnătatea întîlnirilor între specialiști, în rîndul cărora reuniunea de la București a marcat un jalon important pentru determinarea celor mai eficiente mijloace de dezvoltare a operei de înțelegere și pace între popoare și de multiplicare a legăturilor între tinerii lumii.

Dr. PETĂR PANOV: Aș dori să mă refer la o prezentă educațională din ce în ce mai puternică, de mare pondere în actual educa-

tiv — organizația de tineret. În țările sistemului socialist, mai ales, organizația de tineret reprezintă o forță reală, care promovează tendințele și concepțiile pozitive ale tineretului în dialogul cu generația adultă, năzuințele și direcțiile de interes ale tinerilor. Acțiunea organizației de tineret coordonată cu aceea a școlii, a educatorilor de profesie, constituie un pilon fundamental al formației culturale, civice și profesionale, al promovării concepției internaționaliste în rîndurile tinerilor.

Am convingerea că stabilirea contactelor permanente între reprezentanții organizațiilor de tineret și specialiștii în educație va contribui la dezvoltarea atmosferei de înțelegere internațională și, în același timp, va promova metodele științifice de educare și de organizare a acțiunilor eficiente pentru tineret.

Prof. ESHAN NARAGHI: Revoluția științifico-tehnică contemporană, explozia informației sînt pomenite foarte des în dezbaterile pe teme educative și totuși, paradoxal, implicațiile și consecințele acestora asupra acțiunii educa-

(Continuare în pag. a 4-a)

Trecutul eroic al poporului este o generoasă sursă de inspirație pentru viitorii artiști. În imagine un elev al Liceului de arte plastice din București sculptînd chipul lui Mihai Viteazul.

Materia cerută pe obiecte și clase pentru prima sesiune a examenelor învățământului fără frecvență din anul școlar 1968-1969

În perioada 3-15 ianuarie 1969 se va desfășura prima sesiune a examenelor în învățământul de cultură generală fără frecvență, clasele V-XII. Publicăm mai jos precizările Ministerului Învățământului cu privire la materia cerută, pe obiecte și clase, la prima sesiune a examenelor învățământului fără frecvență din anul școlar 1968-1969

La alcătuirea prezentelor îndrumări au fost folosite programele pentru clasele V-VIII ale școlii generale și IX-XII ale liceului de cultură generală, care sînt valabile și la învățământul fără frecvență. S-a ținut seama de reducerea materiei comunicate prin instrucțiunile Ministerului Învățământului nr. 101/888/1968 (ca urmare a modificării planului de învățământ pentru liceul de 12 ani — cursuri de zi) și nr. 12/064/1968 (ca urmare a introducerii recapitulării și sintezei materiei în trimestrul III, la clasele X-XII). Materia redusă la clasele IX-XII prin aceste instrucțiuni nu se va cere nici la examenele din cele două sesiuni ale învățământului fără frecvență.

LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

CLASA A V-A — Lectura literară: pină la descrierea „Portițele de fier” de Al. Vlahuță. Gramatică: pină la capitolul „Verbul”.

CLASA A VI-A — Lectura literară: pină la poezia „Salutul pionierilor”. Gramatică: pină la capitolul „Verbul”.

CLASA A VII-A — Lectură literară: pină la poezia „Pastel” de G. Cosbuc. Gramatică: pină la capitolul „Părțile de vorbire neflexibile”.

CLASA A VIII-A — Lectura literară: pină la comedia „O scrisoare pierdută” de I. L. Caragiale. Gramatică: pină la capitolul „Sintaxa”.

CLASA A IX-A — Noțiunile de teoria literaturii: pină la capitolul „Genul dramatic”. Gramatică: pină la capitolul „Sintaxa”.

CLASA A X-A — Pină la capitolul „Literatura română în perioada consolidării României moderne”.

CLASA A XI-A — Pină la capitolul „Mihail Sadoveanu. La literatura universală (secția umanistă), pină la capitolul „Romantismul”.

CLASA A XII-A — Pină la capitolul „Dezvoltarea literaturii române după eliberare”.

LIMBA ENGLEZĂ

CLASA A V-A — Pină la lecția „A present for my Mother” și gramatică prevăzută pină la această lecție.

CLASA A VI-A — Pină la lecția „The Bird's New Year Tree” și gramatică prevăzută pină la această lecție.

CLASA A VII-A — Pină la lecția „Winter” și gramatică prevăzută pină la această lecție.

CLASA A VIII-A — Pină la lecția „Shakespeare's Room” și gramatică prevăzută pină la această lecție.

CLASA A IX-A (ca limbă studiată în continuare) — Pină la lecția „On the Ice” și gramatică prevăzută pină la această lecție.

CLASA A X-A (anul I de studiu) — Pină la lecția „The Clock” și gramatică prevăzută pină la această lecție.

CLASA A X-A (ca limbă studiată în continuare) — Pină la lecția „At the Stationer's” și gramatică prevăzută pină la această lecție.

CLASA A X-A (anul II de studiu) — Pină la lecția „Shopping” și gramatică și exercițiile prevăzute pină la această lecție.

CLASA A XI-A (ca limbă studiată în continuare) — Pină la lecția „The Chronicle Plays by William Shakespeare” și gramatică prevăzută pină la această lecție.

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — Pină la lecția „George Wright's a Paper” și gramatică prevăzută pină la această lecție.

CLASA A XII-A (ca limbă studiată în continuare) — Pină la lecția „James Joyce” și gramatică prevăzută pină la această lecție.

CLASA A XII-A (anul IV de studiu) — Pină la lecția „Romantism” și gramatică prevăzută pină la această lecție.

LIMBA FRANCEZĂ

CLASA A V-A — Pină la lecția „Le pot de confiture” și gramatică

prevăzută pină la această lecție.

CLASA A VI-A — Pină la lecția „Une visite à l'aéroport” și gramatică prevăzută pină la această lecție.

CLASA A VII-A — Pină la lecția „Les cinq sens” și gramatică prevăzută pină la această lecție.

CLASA A VIII-A — Pină la lecția „Villes sans histoires” și gramatică prevăzută pină la această lecție.

CLASA A IX-A (ca limbă studiată în continuare) — Pină la lecția „Sur une barcade” și gramatică prevăzută pină la această lecție.

CLASA A IX-A (anul I de studiu) — Pină la lecția „Dans les rues de Bucarest” și gramatică prevăzută pină la această lecție.

CLASA A X-A (ca limbă studiată în continuare) — Pină la lecția „La Normandie” și gramatică prevăzută pină la această lecție.

CLASA A X-A (anul II de studiu) — Pină la lecția „Ponctuation” și gramatică prevăzută pină la această lecție.

CLASA A XI-A (ca limbă studiată în continuare) — Pină la lecția „Anatole France” și gramatică prevăzută pină la această lecție.

CLASA A XII-A (anul IV de studiu) — Pină la lecția „Le réalisme” și gramatică prevăzută pină la această lecție.

LIMBA GERMANĂ

CLASA A V-A — Pină la lecția „Nach 20 Tage” și gramatică prevăzută pină la această lecție.

CLASA A VI-A — Pină la lecția „Im Winterlager” și gramatică prevăzută pină la această lecție.

CLASA A IX-A (anul I de studiu) — Pină la lecția „Meine Familie” și gramatică prevăzută pină la această lecție.

CLASA A X-A (anul II de studiu) — Pină la lecția „Der 23 August” și gramatică prevăzută pină la această lecție.

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — Pină la lecția „Im Ruhrgebiet nach H. BOLL” și gramatică prevăzută pină la această lecție.

CLASA A XII-A (ca limbă studiată în continuare) — Pină la lecția „Willi Bredel” și gramatică prevăzută pină la această lecție.

CLASA A XII-A (anul IV de studiu) — Pină la lecția „K. Marx, Fr. Engels — Manifest der Kommunistischen Partei” și gramatică prevăzută pină la această lecție.

LIMBA RUSĂ

CLASA A V-A — Pină la lecția „Pionierii”.

CLASA A VI-A — Pină la lecția „Pionierii pe malul mării” și gramatică și exercițiile prevăzute pină la această lecție.

CLASA A VII-A — Pină la lecția „Seara la club” și gramatică și exercițiile prevăzute pină la această lecție.

CLASA A VIII-A — Pină la lecția „Prietenii” și gramatică și exercițiile prevăzute pină la această lecție.

CLASA A IX-A (ca limbă studiată în continuare) — Pină la lecția „La teatru” și gramatică și exercițiile prevăzute pină la această lecție.

CLASA A IX-A (anul I de studiu) — Pină la lecția „Iubitul nostru București” și gramatică și exercițiile prevăzute pină la această lecție.

CLASA A X-A (ca limbă studiată în continuare) — Pină la lecția „Prieteni” și gramatică și exercițiile prevăzute pină la această lecție.

CLASA A X-A (anul II de studiu) — Pină la lecția „Emil Racoviță” și gramatică și exercițiile prevăzute pină la această lecție.

CLASA A XI-A (ca limbă studiată în continuare) — Pină la lecția „Viața și activitatea literară a lui N. V. Gogol” și exercițiile prevăzute pină la această lecție.

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — Pină la lecția „Telefonista” și gramatică prevăzută pină la această lecție.

CLASA A XII-A (ca limbă studiată în continuare) — Pină la lecția „Viața și creația lui A. N. Tolstol”.

LIMBA LATINĂ

CLASA A IX-A — Pină la lecția „Cimbrii și teutonii” și gramatică prevăzută pină la această lecție.

CLASA A X-A — Pină la lecția „O lectură publică” și gramatică prevăzută pină la această lecție.

CLASA A XI-A — Se vor studia pentru prima sesiune numai scriitorii: C. I. Caesar și Sallustius Crispus, textele alese din acesti autori, cerindu-se analiza morfologică și sintactică a textelor studiate.

CLASA A XII-A — Se vor studia pentru prima sesiune scriitorii: Publius Vergilius Maro și Titus Livius, textele alese din acesti autori, cerindu-se analiza morfologică și sintactică a textelor studiate.

ISTORIA

CLASA A V-A — Istoria antică — Pină la capitolul „Epoca elenistică”.

CLASA A VI-A — Istoria evului mediu — Pină la lecția „Polonia în secolele al XIII-lea — al XV-lea. Năvălirea mongolilor în Europa”.

CLASA A VII-A — Istoria modernă și contemporană — Pină la lecția „Germania la sfîrșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea”.

CLASA A VIII-A — Istoria României — Pină la capitolul „Revoluția din anul 1848 în Țările Române”.

CLASA A IX-A — Istoria antică — Pină la lecția „Dacia”.

CLASA A X-A — Istoria evului mediu — Pină la lecția „Franța și Anglia în timpul războiului de o sută de ani”.

CLASA A XI-A — Istoria modernă și contemporană — Pină la capitolul „Istoria lumii de la Comuna din Paris pînă la victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie”.

CLASA A XII-A — Istoria României — Pină la capitolul „Revoluția burgeois-democratică din Țările Române, parte integrantă a revoluției Europene”.

EDUCAȚIA CETĂȚENEASCĂ

CLASA A VIII-A — Pină la capitolul III, „Trăsăturile fundamentale ale orînduirii sociale și de stat a Republicii Socialiste România”.

ECONOMIA POLITICĂ

CLASA A XI-A — Pină la capitolul „Modul de producție socialist”.

FILOZOFIE ȘI SOCIALISM ȘTIINȚIFIC

CLASA A XII-A — Pină la lecția „Lupta de clasă și rolul ei în dezvoltarea societății. Mistuna istorică a clasei muncitoare”.

PSIHOLOGIA ȘI LOGICA

CLASA A XII-A — Pină la capitolul „Gîndirea logică și legile ei” (după programa unică de psihologie și noțiuni de logică pentru clasa a XI-a a liceului de 11 ani, ediția 1965).

MATEMATICĂ

CLASA A V-A — Aritmetica: pină la „Divizor comun” din capitolul „Divizibilitatea numerelor”.

CLASA A VI-A — Aritmetica: pină la capitolul „Mărimi direct și invers proporționale”. Geometria: pină la „Construcția triunghiurilor” din capitolul „Triunghiul”.

CLASA A VII-A — Algebra: pină la capitolul „Ecuatii de gradul I”. Geometria: pină la capitolul „Elemente de trigonometrie”.

CLASA A VIII-A — Algebra: pină la capitolul „Ecuatii de gradul doi”. Geometria: pină la capitolul „Corpuri rotunde”.

CLASA A IX-A — Algebra: pină la capitolul „Generalizarea noțiunii de exponent”. Geometria: pină la capitolul „Transformări punctuale”.

CLASA A X-A — secție reală — Algebra: pină la „Inecuații de gradul doi” din capitolul „Funcția de

gradul doi”. Trigonometria: pină la capitolul „Ecuatii trigonometrice”. Geometria: pină la capitolul „Poliedre”.

CLASA A X-A — secția umanistă. Algebra: pină la „Funcția exponențială” din capitolul „Funcții elementare”. Trigonometria: pină la „Formule pentru transformarea unor sume sau diferențe de funcții trigonometrice în produse” din capitolul „Formule fundamentale”. Geometria: pină la capitolul „Poliedre”.

CLASA A XI-A — secția reală — Elemente de algebră superioară: pină la capitolul „Matrici”. Geometria: pină la capitolul „Cercul”. Elemente de analiză matematică: pină la capitolul „Derivate”.

CLASA A XI-A — secția umanistă — Elemente de analiză matematică: pină la capitolul „Derivate”. Geometrie analitică: pină la capitolul „Cercul”.

CLASA A XII-A — secția reală — Elemente de algebră superioară: pină la „Relații între coeficienții și rădăcinile unui polinom” din capitolul II, „Polinoame de o nedeterminată cu coeficienți într-un corp numeric”. Elemente de analiză matematică: pină la „Proprietățile integralei” din capitolul „Integrale”. Elemente de teoria probabilităților și statistică: pină la capitolul „Variabile aleatoare. Valori medii”. Astronomia: pină la capitolul „Metode și instrumente pentru cercetarea Universului”.

CLASA A XII-A — secția umanistă — Elemente de algebră superioară: pină la „Rădăcinile unui polinom” din capitolul „Polinoame de o nedeterminată cu coeficienți într-un corp numeric”. Elemente de teoria probabilităților și statistică: pină la capitolul „Variabile aleatoare. Valori medii”. Astronomia: pină la capitolul „Metode și instrumente pentru cercetarea Universului”.

CLASA A IX-A — botanica — Pină la subcapitolul „Respirația plantelor” din capitolul „Punerea în libertate a energiei de către plante”.

CLASA A X-A — zoologie — Pină la „Cordate”.

CLASA A XI-A — anatomia și fiziologia omului — Pină la „Funcția de analiză și sinteză a scoarței cerebrale (analizatori)”.

CLASA A XII-A — secția umanistă și secția reală — biologia generală — Pină la subcapitolul „Explicația actuală a procesului evoluției (factorii și mecanismul evoluției)” din capitolul „Evoluția speciilor”.

GEOGRAFIA

CLASA A V-A — Pină la lecția „Republica Democrată Germană”.

CLASA A VI-A — Pină la lecția „Noua Zeelandă”.

CLASA A VII-A — Pină la capitolul „Litosfera”.

CLASA A VIII-A — Pină la capitolul „Populația Republicii Socialiste România”.

CLASA A IX-A — Pină la subcapitolul „Apele continentale” din capitolul „Hidrosfera”.

CLASA A X-A — Pină la lecția „Republica Populară Chineză”.

CLASA A XII-A — Pină la capitolul „Organizarea administrativ-teritorială a Republicii Socialiste România”.

CLASA A X-A (anul II de studiu) — secția umanistă — Pină la lecția „Emil Racoviță” și gramatică și exercițiile prevăzute pină la această lecție.

CLASA A X-A (anul III de studiu) — secția umanistă — Pină la lecția „Moscova — capitala Uniunii Sovietice”.

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Moscova — capitala Uniunii Sovietice”.

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Moscova — capitala Uniunii Sovietice”.

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Moscova — capitala Uniunii Sovietice”.

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Moscova — capitala Uniunii Sovietice”.

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Moscova — capitala Uniunii Sovietice”.

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Moscova — capitala Uniunii Sovietice”.

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Moscova — capitala Uniunii Sovietice”.

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Moscova — capitala Uniunii Sovietice”.

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Moscova — capitala Uniunii Sovietice”.

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Moscova — capitala Uniunii Sovietice”.

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Moscova — capitala Uniunii Sovietice”.

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Moscova — capitala Uniunii Sovietice”.

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Moscova — capitala Uniunii Sovietice”.

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Moscova — capitala Uniunii Sovietice”.

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Moscova — capitala Uniunii Sovietice”.

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Moscova — capitala Uniunii Sovietice”.

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Moscova — capitala Uniunii Sovietice”.

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Moscova — capitala Uniunii Sovietice”.

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Moscova — capitala Uniunii Sovietice”.

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Moscova — capitala Uniunii Sovietice”.

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Moscova — capitala Uniunii Sovietice”.

terară: pină la lecția „Erikönig” de J. W. Goethe. Gramatică: pină la capitolul „Das Pronomen”.

CLASA A VIII-A — Lectura literară: pină la biografia lui Gottfried Keller. Gramatică: pină la capitolul „Syntax”.

CLASA A IX-A — Pină la capitolul „Die Dramatik” și gramatică studiată pină la acest capitol.

CLASA A X-A — Pină la capitolul „Die deutsche Klassik”.

CLASA A XI-A — Pină la capitolul „In Österreich”.

CLASA A XII-A — Pină la „Ingeborg Bachmann”.

văzută pină la această lecție (după programa școlară aprobată cu nr. 47386/1966).

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Renard et Tiercelet” și gramatică prevăzută pină la această lecție (după programa aprobată cu nr. 47124/1967).

CLASA A XII-A (anul IV de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Les Misérables” și gramatică prevăzută pină la această lecție (după programa aprobată cu nr. 50314/1968).

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Force and confidence” și gramatică prevăzută pină la această lecție (după programa aprobată cu nr. 50029/1967).

CLASA A XII-A (anul IV de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Realism in the Early 20th Century” și gramatică prevăzută pină la această lecție (după programa aprobată cu nr. 57237/1968).

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Force and confidence” și gramatică prevăzută pină la această lecție (după programa aprobată cu nr. 50029/1967).

CLASA A XII-A (anul IV de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Realism in the Early 20th Century” și gramatică prevăzută pină la această lecție (după programa aprobată cu nr. 57237/1968).

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Force and confidence” și gramatică prevăzută pină la această lecție (după programa aprobată cu nr. 50029/1967).

CLASA A XII-A (anul IV de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Realism in the Early 20th Century” și gramatică prevăzută pină la această lecție (după programa aprobată cu nr. 57237/1968).

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Force and confidence” și gramatică prevăzută pină la această lecție (după programa aprobată cu nr. 50029/1967).

CLASA A XII-A (anul IV de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Realism in the Early 20th Century” și gramatică prevăzută pină la această lecție (după programa aprobată cu nr. 57237/1968).

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Force and confidence” și gramatică prevăzută pină la această lecție (după programa aprobată cu nr. 50029/1967).

CLASA A XII-A (anul IV de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Realism in the Early 20th Century” și gramatică prevăzută pină la această lecție (după programa aprobată cu nr. 57237/1968).

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Force and confidence” și gramatică prevăzută pină la această lecție (după programa aprobată cu nr. 50029/1967).

CLASA A XII-A (anul IV de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Realism in the Early 20th Century” și gramatică prevăzută pină la această lecție (după programa aprobată cu nr. 57237/1968).

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Force and confidence” și gramatică prevăzută pină la această lecție (după programa aprobată cu nr. 50029/1967).

CLASA A XII-A (anul IV de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Realism in the Early 20th Century” și gramatică prevăzută pină la această lecție (după programa aprobată cu nr. 57237/1968).

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Force and confidence” și gramatică prevăzută pină la această lecție (după programa aprobată cu nr. 50029/1967).

CLASA A XII-A (anul IV de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Realism in the Early 20th Century” și gramatică prevăzută pină la această lecție (după programa aprobată cu nr. 57237/1968).

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Force and confidence” și gramatică prevăzută pină la această lecție (după programa aprobată cu nr. 50029/1967).

CLASA A XII-A (anul IV de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Realism in the Early 20th Century” și gramatică prevăzută pină la această lecție (după programa aprobată cu nr. 57237/1968).

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Force and confidence” și gramatică prevăzută pină la această lecție (după programa aprobată cu nr. 50029/1967).

CLASA A XII-A (anul IV de studiu) — secția reală — Pină la lecția „Realism in the Early 20th Century” și gramatică prevăzută pină la această lecție (după programa aprobată cu nr. 57237/1968).

CLASA A XI-A (anul III de studiu) — secția reală

CE AȘTEPTĂM DE LA NOUL AN

MEMENTO

Reamintim în acest număr, ultimul din anul 1968, câteva dintre propunerile făcute de oamenii școlii în paginile gazetei, propuneri care rămân de actualitate.

„Aș propune să se organizeze într-un viitor apropiat o consfățire pe țară la care să participe profesorii cu realizări notorii în confecționarea și modernizarea materialului didactic. Sint convins că, prin schimb de experiență și confruntare de păreri, s-ar putea elabora noi soluții constructive, s-ar putea completa gama materialului didactic etc.” (nr. 932).

„Profesorii care predau muzica și desenul au propus în repetate rânduri să se înființeze societăți științifice și pentru specialitățile pe care le predau ei. Asemenea societăți ar contribui la îmbunătățirea studiului muzicii și desenului, iar cu sprijinul lor s-ar putea alcătui colecții de autori pentru elaborarea de manuale și programe, s-ar putea edita publicații cu caracter științific, didactic și de propagandă educativă și artistică, s-ar putea organiza formații vocale și instrumentale ale profesorilor de muzică” (nr. 935).

„Pentru îmbunătățirea muncii în casele de copii este necesară crearea unor secții cu profil special de pregătire a educatorilor din aceste case, atât în liceele pedagogice, cât și în institutele pedagogice și în facultățile universitare care pregătesc cadre didactice. Se cere de asemenea să se alcătuiască în colaborare, de către toate forțele competente — Direcția educativă din Ministerul Învățământului, Institutul de științe pedagogice și sectorul de perfecționare a cadrelor didactice — lucrări fundamentale în domeniul pedagogiei, psihologiei pedagogice și metodei specifice muncii educative în casele de copii, să se stimuleze cercetarea științifică pe planul educației în aceste case, să se aplice experimental în anumite unități soluțiile preconizate de cercetări, afiindu-se concluziile. Unele case de copii ar putea fi transformate în laboratoare de experimentare pedagogică pentru aplicarea celor mai moderne sisteme de educație.” (nr. 943).

„Activitatea organizată în cercurile obișnuite de matematică, care nu cuprind numai virful, este insuficientă și prea modestă pentru creșterea talentelor reale. Este necesară o formă de activitate specială pentru aceste talente, dacă vrem ca ele să progreseze în ritm susținut. Rezultatele obținute la Olimpiada internațională de matematică dovedesc insuficiența metodelor de pregătire. Va trebui să adoptăm o formă de selecționare care să asigure o pregătire temeinică pe întreaga durată a anului școlar a participanților probabili la O.I.M.” (nr. 956).

„În epoca noastră, chiar într-un liceu de cultură generală nu putem face abstracție de cerințele învățământului contemporan, îndreptat către o specializare incipientă a muncii intelectuale. De aceea, diferențierea mai puternică conturată dintre cele două secții, nuanțările din interiorul fiecărei secții (de pildă secții realiste cu clase de fizică, matematică, biologie, chimie ori secții umaniste cu clase de limbă și literatură română, limbi străine, istorie, geografie, filozofie) se înscriu ca etape fundamentale și necesare ale modernizării învățământului teoretic. Sugerăm de asemenea luarea în studiu a posibilității de a se crea clase experimentale și pentru elevii deosebit de dotați la literatură.” (nr. 962).

„Cred că este timpul ca în programele care vor fi alcătuite pe baza noii Legi a învățământului să se reconstruiască printr-o prismă realistă, bazată pe ponderea deosebită a desenului tehnic în toate activitățile științifice și tehnico-practice, poziția și conținutul acestei discipline în ansamblul pregătirii școlare a finereților.” (nr. 962).

„Chimia a căpătat astăzi o bază științifică, în care matematica și fizica au o pondere din ce în ce mai însemnată. Această schimbare esențială precută în însuși domeniul științelor chimice ar trebui să se reflecte și în modul în care este înțeleasă predarea și studierea chimiei în învățământul contemporan... dezvoltându-se mai mult în programe și manuale, în predare, partea referitoare la principalele legi ale chimiei, adică ceea ce se cuprinde sub numele de „chimie fizică”, acordându-se unor cunoștințe ca cele privitoare la structura materiei, la legătura chimică, la termodinamică, la cinetica chimică, la electrochimie etc., cea mai mare atenție.” (nr. 965).

„Socot că propunerile de a se cuprinde în planurile de învățământ ore de educație sano-genetică merită toată atenția. Asemenea ore, realizate bineînțeles diferențiat pentru băieți și pentru fete și conduse de către oameni aleși cu discernământ, trebuie să-i ferească pe adolescenții de posibilă și nedorită tratare biologizantă a problematicii vieții sexuale și să le ofere posibilitatea încadrării armonioase a cunoștințelor din acest domeniu în ansamblul cunoștințelor despre sine. Premisa succesului în această privință mi se pare a se afla în ceea ce se numește cu un termen general educația educatorilor. În legătură cu aceasta cred că, pe lângă cele câteva cărți și broșuri existente, sint necesare traduceri și lucrări autohtone aprofundate, scrise cu pricepere de specialiști cu varietate orizont etico-pedagogic.” (nr. 968).

Cercetarea pedagogică

să furnizeze școlii

instrumente didactice

eficiente

Lucrând de mulți ani într-o școală sătească, cunosc îndeaproape căutările actuale și preocupările de perspectivă ale colegilor mei. Pot afirma, cu toată convingerea, că aceștia sint căștigați cu trup și suflet pentru cauza modernizării și perfecționării continue a învățământului. Totuși, din motive obiective, provenite din carențe în documentare, noi întâmpinăm încă destule dificultăți în realizarea dezideratelor din acest domeniu.

Voi lua un singur exemplu: în acest an s-au introdus forme cu totul diferite de studiere a noțiunilor matematice la primele clase. Fără îndoială, ele sint menite să determine abordarea pe un plan superior a studiului matematicii pe parcursul întregii școli, să-i pregătească pe tineri pentru a face față procesului accentuat de matematizare ce are loc în sfera tuturor activităților productive, în știință și în tehnică. Cercetarea acestor probleme de către Institutul de științe pedagogice și editarea unui îndrumător metodic cu privire la introducerea noțiunilor matematice pe baza teoriei mulțimilor ar fi trebuit să premergă aceste noi solicitări față de cadrele didactice. Elaborarea și publicarea într-un tiraj corespunzător a unui asemenea îndrumător metodic pentru studiul matematicii în primele clase este așteptată cu cel mai viu interes.

Schematic vorbind, cred că în ce privește cercetarea pedagogică ar trebui să se parcurgă următoarele faze: experimentarea unor măsuri, metode etc. în condițiile de lucru specifice principalelor tipuri de școli, desprinderea concluziilor experimentului iar apoi, în faze de generalizare, elaborarea unor lucrări de didactică metodică care să precedă sau a căror apariție să fie cel puțin simultană

cu introducerea unor noi teme în programe sau cu introducerea unor noi formule didactice. Bineînțeles că pentru întreg acest circuit, ca și pentru cercetarea științifică în general, se cere, începând din anul 1969, un ritm mult mai alert de trecere de la stadiul de experiment la practica curentă.

Prof. HARALAMBIE DINA
Școala generală Baia de Fier, județul Gorj

O literatură pedagogică

mai amplă și mai variată

Mulți dintre noi legăm de anul care vine speranța că acesta va aduce și o suplinitură a golurilor resimțite încă în domeniul literaturii pedagogice și de specialitate. În învățământul nostru s-au produs în ultima vreme și continuă să se producă prefaceri substanțiale, pe care le solicităm modernizarea și perfecționarea predării. Succesul unor atari prefaceri nu poate fi asigurat însă fără existența unei bogate literaturi care să-i ajute pe profesori, care să-i pună la curent cu ceea ce este nou în domeniul științelor educației, ca și în domeniul specialității lor.

Simțim în ultima vreme, într-o măsură din ce în ce mai pronunțată, necesitatea de a fi informați în ceea ce privește învățământul programat, aplicarea în domeniul învățământului a cuceririlor ciberneticii, a psihologiei moderne etc. Cerințe deosebit de stringente se pun și în legătură cu editarea unor lucrări ample, cuprinzătoare privind folosirea în predare a tehnicilor audio-vizuale moderne. Numai așa, mînuite de oameni pe deplin avizați, noile mijloace tehnice vor permite acoperirea prin randament a investițiilor materiale pe care le-au impus acestea.

Un loc deosebit ocupă și necesitatea de materiale privind orientarea școlară și profesională. Pentru acest aspect al activității educative profesorii au nevoie nu numai de lucrări care să-i îndrume în amfala problematică pe care o presupune îndrumarea tinerilor spre diferite profesii și formarea pentru acestea, dar și de lucrări care să informeze asupra profesiorilor existente și viitoare, asupra particularităților acestora.

Modernizarea învățământului a atras după sine și restructurări ale conținutului

diferitelor discipline școlare. Și aceasta face să se resimtă necesitatea unei bogate literaturi, care să-i ajute pe fiecare profesor în parte să predea obiectul său în conformitate cu exigențele acestei restructurări. La literatură, de exemplu, se pun numeroase probleme noi privind diferite curente, orientări literare etc. în legătură cu care există o literatură complementară destul de săracă. În multe cazuri înseși operele autorilor respectivi, de multă vreme nereeditate sint foarte greu de găsit. De asemenea, la matematică profesorii sint puși în fața unor probleme de o dificultate deosebită, pentru lămurirea cărora ar avea nevoie de materiale auxiliare. Aceeasi problemă poate fi pusă în egală măsură pentru profesorii de geografie, pentru cei de fizică, de chimie etc.

O abundență literatură pedagogică și de specialitate este obligatorie pentru a asigura o înaltă pregătire a corpului profesional, scientizarea procesului didactic, modernizarea învățământului, plasarea acestuia pe orbita celor mai înalte valori

Prof. AURELIA MOISESCU
București

Ridicarea producției

de material didactic

la nivelul

tehnologiei moderne

În ultimii 4—5 ani, pe ansamblul claselor V—XII, în programele de fizică, de naturale, de chimie, de matematică au pătruns în medie, anual, aproximativ 50—60 de demonstrații și experiențe noi, legate de capitole care abordează într-un mod nou probleme studiate și în trecut sau de capitole ale științei contemporane. La rîndul ei, concepția modernă asupra studiului istoriei, geografiei, disciplinelor sociale, impune o importanță sporită a volumului materialului demonstrativ. Dacă, pornind de aici, am face un calcul estima-

tiv, am constata că este necesar să se asimileze în producția din anul viitor a întregii producții de material didactic cel puțin 10—15 truse, instalații și piese demonstrative (presupunind că unele dintre acestea vor permite efectuarea unei game largi de experiențe din domeniul unei anumite discipline); de asemenea așteptăm ca în anul noul să primim hărți fizice, economice și politice — cu ajutorul cărora să li se poată forma elevilor o imagine reală și cuprinzătoare a actualei situații geografice pe plan mondial, tablouri, diapozitive și diafilme înființînd marile obiective economice din țara noastră.

Sint conștient că aceste cerințe nu sint ușor de îndeplinit, că ele solicită un efort de concepție și un efort material susținut. Consider totuși că îndeplinirea lor constituie un factor minimal pentru desfășurarea unui învățământ modern. Pentru că aceasta înseamnă doar a menține producția de material didactic la nivelul înnoirilor din planurile de învățământ și din programele școlare.

Soluția optimă ar constitui-o cred trecerea producției de material didactic la sistemul truselor de experiențe ansamblabile și intersanjabile, pentru diferite capitole și teme din cadrul anumitor discipline. Astfel materialul didactic pentru fizică, care în prezent cere un spațiu foarte mare de depozitare, greu de realizat în licee cu unul sau două rînduri de clase, s-ar concentra exclusiv într-un număr de 8—10 truse — de mecanică, electricitate, acustică, electronică etc. Cit privește experiențele mai greu vizibile la măriri naturale și pentru care în prezent se folosește soluția supradimensionării aparatelor, consider că ar fi mult mai practică extinderea tehnicii de ecranare a anumitor efecte. Este o soluție funcțională și modernă, utilizată amplu în practica construcției de material didactic din întreaga lume și care, în plus, îi familiarizează pe tineri cu o tehnologie curentă din laboratoarele de cercetări și laboratoarele uzinale.

Prof. ȘTEFAN SEIMAN
Liceul din Vinga, județul Arad

Sporirea eficienței

îndrumării

La mai puțin de un an de la constituirea lor, inspectoratele școlare județene și-au dovedit superioritatea față de instituțiile de îndrumare și control anterioare. Avind o legătură directă cu școlile, ele au putut interveni pentru sprijinirea acestora în vederea realizării unei activități mai precis orientate spre telurile puse de partid și de stat în fața învățământului.

Sint convins că anul 1969 va însemna un important pas înainte în perfecționarea muncii inspectoratelor și a inspectorilor școlari. În ce ne privește, sintem hotărâți să realizăm o organizare mai bună a îndrumării și controlului, o mai deplină valorificare a concluziilor inspecției.

Sperăm, totodată, că munca noastră va fi mult ușurată de o serie de reglementări pe care le așteptăm de la Ministerul Învățământului. Mă gîndesc, în primul rînd, la măsurile de perfecționare menite să ridice nivelul muncii de îndrumare și control, măsuri care se vor lua desigur prin înființarea institutului prevăzut în Directivele partidului.

Sporirea eficienței muncii de îndrumare și control mai depinde și de măsura în care inspectorii școlari vor afecta întregul lor timp de lucru controlului propriuzis. Or, în momentul de față inspecția noastră mai sint încă în situația de a se ocupa și de alte activități (scriptice, statistice etc.). Printr-o revizuire a actualelor scheme problema poate fi simplă soluționată. Cum hotărîtor, în ultima instanță, este modul cum vom munci noi, îmi exprim încă o dată hotărîrea de a face din ridicarea calitativă a activității noastre o preocupare de fiecare clipă, o dominantă.

Prof. VALERIU TOMESCU
inspector general școlar al județului Vîlcea

Unul dintre cei mai tineri ceramisti din Oboga

ÎN PERSPECTIVA ANULUI 1969

(Urmare din pag. 1-a)

școala generală de 10 ani, prin începerea funcționării clasei a IX-a din ciclul superior, de doi ani, al acestei școli, obligatoriu pentru tinerii care nu urmează cursurile liceelor. În același timp va fi extins numărul claselor I cu copil de 6 ani, astfel încît în curs de 2—3 ani să se realizeze pe de-a întregul sarcina școlarizării elevilor începînd de la această vîrstă.

Paralel va fi aplicat un ansamblu de măsuri de natură să determine perfecționarea conținutului, metodelor și mijloacelor de învățămînt, punerea de acord a procesului educațional cu noile cuceriri ale științei și culturii, ridicarea lui la nivelul celor mai bune realizări existente pe plan mondial. În acest scop vor fi experimentate noi planuri, programe și manuale școlare care, realizînd un echilibru corespunzător între diferite grupe de discipline, asigurînd diversificarea studiului conform cu aptitudinile tinerilor și înamîndu-l cu temeinice cunoș-

tințe de cultură generală, științifice și tehnice, să înlăture, în același timp, supraincercarea elevilor existentă încă în prezent, îndeosebi la clasele a XII-a. După cum s-a arătat în repetate rânduri, această supraincercare se datorește în cea mai mare măsură faptului că, urmărindu-se modernizarea predării, au fost adăugate succesiv, în programe și manuale, ramuri și capitole noi, fără să se realizeze o organizare, o structurare judicioasă și unitară a materiei de învățămînt pe clase și obiecte. Pentru înlăturarea acestui neajuns, tendința dominantă a noilor planuri, programe și manuale ce se vor experimenta în viitorul an școlar va fi aceea ca, țînînd seama de creșterea continuă a fondului de informații științifice care trebuie transmis elevilor, să se asigure în același timp egalizarea mai chibzuită a materiei de învățămînt pe clase, eliminarea repetărilor, a amănunților nesemnificative, să se pună accentul pe selecționarea și prezentarea sintetică a cunoștințelor fundamentale, să se realizeze

cursuri unitare pe cicluri, cursuri de recapitulare și sinteză.

O dată cu aceasta, pentru a impune învățămîntului un caracter mai diferențiat, în planurile de învățămînt vor fi incluse și discipline la alegere, astfel încît, fără să se prejudicieze pregătirea generală a elevilor și fără să se ajungă la supraincercarea lor, să li se dea posibilitatea de a-și dezvoltă și valorifica mai din plin aptitudinile. Cuprinderea în planurile de învățămînt a obiectelor la alegere va accentua profilarea secțiilor învățămîntului liceal și alături de cercurile științifice, tehnice și literare, de clasele speciale de matematică, fizică, chimie, biologie și limbi străine, va contribui la mai buna orientare școlară și profesională a elevilor. În realizarea tuturor acestor sarcini Ministerul Învățământului consultă în prezent cele mai bune cadre ale învățămîntului de cultură generală, precum și specialiști din învățămîntul superior, din institutele de cercetare etc., organizînd dezbateri cu privire la îmbunătățirea studiului ma-

tematicii, fizicii, chimiei, literaturii, geografiei și biologiei în licee.

Modernizarea procesului de învățămînt nu poate fi concepută fără extinderea largă a folosirii mijloacelor audio-vizuale moderne. Și în acest domeniu anul 1969 va însemna un important pas înainte. În cursul lui va fi definitivat studiul elaborat de Ministerul Învățămîntului în legătură cu organizarea laboratoarelor și dotarea școlilor cu material didactic. De asemenea, vor fi organizate o serie de licee pilot pentru dotarea cu material didactic modern și demonstrarea modului de utilizare a acestuia. Va fi definitivat, totodată, programul emisiunilor speciale de radio-școală și tele-școală.

Toate măsurile ce se iau în vederea perfecționării neconținente a învățămîntului nostru vor fi aduse la îndeplinire prin munca nobilă a cadrelor didactice, muncă pătrunsă de un adînc devotament pentru patrie și popor, pentru deservitele tinerelor generații ale țării.

„Comitetul Central al partidului

nostru, guvernul — spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu la Plenara C.C. al P.C.R. din 22—25 aprilie a.c. — dau o înaltă apreciere activității cadrelor didactice, care aduc o contribuție deosebit de valoroasă la educarea și formarea tinerii generații, la înarmarea ei cu cunoștințe de cultură generală, la educarea și formarea omului nou al societății noastre”.

Prețuind în mod deosebit munca învățătorilor și profesorilor, partidul și statul nostru le creează condiții tot mai bune de viață și de activitate. Începînd chiar din luna ianuarie a anului 1969, acțiunea de majorare a salariilor se va aplica corpului didactic, care va primi în medie un spor de circa 19 la sută. Faptul acesta subliniază încă o dată grija partidului și guvernului pentru slujitorii învățămîntului, preocuparea de a le asigura tot ce este necesar pentru ca ei să-și poată îmbogăți și înfrumuseța viața materială și spirituală, să-și

poată îndeplini la cel mai înalt nivel importanta lor misiune.

De curînd oamenii școlii au dezbătut cu viu interes proiectul de Statut al personalului didactic, document elaborat pe baza Directivei C.C. al P.C.R. privind dezvoltarea învățămîntului și a Legii privind învățămîntul în Republica Socialistă România. Sinteză a aspectelor și problemelor cu caracter profesional, social, moral, juridic și material implicate de activitatea corpului didactic, proiectul de Statut definește poziția slujitorilor învățămîntului în ansamblul vieții sociale a patriei noastre, subliniază contribuția lor la întărirea rolului școlii ca factor deosebit de important în progresul continuu al societății noastre socialiste.

Multe din prevederile acestui însemnat document se referă la căile perfecționării cadrelor didactice, ale ridicării nivelului pregătirii lor. Anul 1969 va vedea astfel punerea în aplicare a unor măsuri care sint organizarea Institutului

central de perfecționare, îmbunătățirea sistemului de acordare a gradelor didactice.

Avem în față un program vast de lucru, într-un domeniu din cele mai frumoase și mai nobile ale activității umane — pregătirea tinerelor generații pentru o muncă activă, rodnică, pusă în slujba patriei, educarea lor în spiritul înaltelor țeluri ale comunismului, în spiritul devotamentului înflăcărat pentru cauza partidului, al dragostei neafărurite față de țară și față de popor. Corpul nostru profesional a arătat nu o dată că este demn de marii săi înaintași, că știe să răspundă cu cinste comandamentelor sociale. Anul Nou găsește școala, slujitorii ei, hotărîți să lupte neobosit, alături de întregul popor, pentru ca patria noastră să urce o nouă treaptă pe drumul spre prosperitate și progres. Va urîm la mulți ani, dragi tovarășii, vă dorim spor la muncă și succes, sănătate și fericire.

SUPERLATIVE

(Urmare din pag. 1)

cele, metodele și procedeele cu care am fost obișnuiți până acum încep să se dovedească improprie, rigide, lipsite de mobilitate. Se impune să le substituim altele noi, moderne. Dacă ne puteam permite până acum — mai în glumă, mai în serios — să punem la îndolă valoarea pedagogiei ca știință, școala modernă nu ne mai permite astfel de licențe. Devine imperios necesar să introducem în acest domeniu rigori absolut științifice, care să ne ofere garanția eficienței muncii noastre. Doar astfel vom putea satisface cererea de capacități a societății contemporane, pe care școala este datorată să o onoreze.

Imperativul „foarte bine“

Caracteristic pentru învățământul nostru de astăzi este că tendința spre nou, spre modern — înțelegând prin aceasta ceea ce asigură o prețuire a tineretului la nivelul cerințelor contemporaneității și dezvoltarea plenară a potențelor fizice și psihice — este proprie nu numai celor care se ocupă prin însăși funcția lor de muncă de cercetare, ci majorității corpului profesoral, animat de dorința de a lucra „foarte bine“.

Nu mă interesează calificativul ca atare — ne spunea prof. ION TOPOLOG, din Brașov, dar din foarte mult ca atunci când un inspector vine pe neașteptate să-mi vadă o lecție să încerc dorința de a afirma că a asistat la o lecție „foarte bună“.

Pentru acest „foarte bine“ profesorul Herbeanu consideră că este de datoria lui să se pregătească oricum, ci să lucreze ca un om de știință care efectuează o muncă de cercetare. Fiecare lecție devine astfel un subiect de studiu. Iar munca nu este niciodată înșelătoare în zadar. Sint aici mai multe etape care trebuie parcurse. Este mai întâi aceea a cercetării în problemele de pură specialitate. Aici, la fiecare capitol este totdeauna de aflat ceva, de descoperit ceva ce n-a fost până atunci știut. Bineînțeles că nu întreg bagajul de date și de cunoștințe pe care le acumulează profesorul în acest proces va fi transmis elevilor, dar, de fiecare dată, lecția lui va cuprinde, pe baza acestui material, o turmă nouă, superioară. Fără să fie înșelătoare cu toate cele informații pe care dorința de a afla i le-a furnizat, ea este îmbogățită printr-o nouă sistematizare a cunoștințelor, printr-o restructurare a articulațiilor dintre ele, prin ponderea pa care o capătă în ansamblul ei diferitele elemente componente. Profesorul nu mai prezintă în fața elevilor o lecție oarecare, ci un sistem de cunoștințe extrase din știința la care corespundent este disciplina sa, așa cum se află ea în actuala etapă de dezvoltare. Aparent simplă, această operațiune de translație a cunoștințelor de la nivelul științei la cel al disciplinei școlare presupune o capacitate de pătrundere deosebită. Trebuie să vezi, dincolo de multitudinea datelor și faptelor, acel element general, de esență care poate să lumineze un întreg complex. Este marea artă de a spune totul rezumându-te doar la esențial.

Aceasta nu este încă de ajuns. Chiar acest esențial distilat cu atita chibzuință trebuie să fie comunicat într-un fel anume, de fiecare dată altul. Fiecare capitol, fiecare lecție impune un stil aparte, o metodă aparte, în funcție de natura cunoștințelor, de specificul clasei, de particularitățile elevilor. Pentru tot mai mulți pro-

fesori, luarea în considerare a acestei naturi, a acestui specific, a acestor particularități devine în prezent un adevărat imperativ categoric, un lucru fără de care nici nu și-ar mai putea concepe munca.

L-am văzut la lucru pe unul dintre ei — asemeni cu nenumărați alții — profesorul CONSTANTIN CUMPĂȚĂ din Craiova. Lecțiile lui se desfășoară la prima vedere, pentru spectatorul neavizat, normal, ca niște lecții obișnuite. Doar specialistul atent sesizează subtilitățile ascunse în succesiunea frazelor, în momentul în care este intercalată o întrebare, în cel în care se recurge la o experiență sau la un exercițiu, în alegerea elevilor solicitați să dea un răspuns. Există aici un joc de mare finețe, cu scopuri precise. Se urmărește mai întâi ca toți elevii să primească informațiile transmise, să le înțeleagă, să și le însușească. Chiar dacă în viața profesională nu le va cere niciodată cunoștințe privitoare la această disciplină, lecțiile sint astfel concepute încât să le pună la dispoziție un mijloc de orientare generală în toate zonele ei. Iar cei pe care însăși profesia îi va obliga să cunoască detaliile se află în primul rând în atenția profesorului. Pentru ei sint întrebările mai dificile, lor li se cere să rezolve problemele mai grele, pentru ei este acoperit detaliu mai mult pe care profesorul îl lasă să scape, ca din întâmplare, printre altele, dar cu o adresă foarte precisă. La un asemenea „foarte bine“ tinde Constantin Cumpăță.

Colegul său din Cluj, TITUS ȘUTEU, vizează și el la fel de sus. Pentru profesorul Șuteu lecția este un fel de slalom printre psihologii. El știe că fiecare elev, este o entitate umană cu caracteristici proprii, că fiecare clasă, departe de a fi un tot uniform, prezintă o lume complexă și diversă. El nu uită niciodată că este nevoie de însuși deosebite neputeri ca, urmărind realizarea țelurilor formative, să iei în considerare toate aceste entități. La unul dintre elevii este dezvoltată mai mult memoria și mai puțin puterea de judecată. La altul problemele cognitive sint mai dinamice,

în vreme ce la colegul lui acestea au un caracter mai lent. Pentru fiecare din ei profesorul adoptă modalități de lucru diferențiate, cu scopul de a realiza maximum de randament intelectual pe care poate să-l dea fiecare personalitate în parte. Astfel, în fața acestui profesor, o clasă se prezintă ca o întreagă orchestră urmărind toată aceeași partitură pe care face instrument o interpretare în felul său specific.

„Excelexenți“ și „excepționali“

Cindva, o vulgară înțelegere a egalitarismului îi determina pe unii să ceară cu îndărie uniformizarea valorilor intelectuale. Calitatea de „vir“ spiritual devenise la aceia ceva compromiș și jenant, dar parcă lumea și indivizii ar fi trebuit trași în serie la dagherotip. Această eroare de înțelegere a fost înlăturată, restabilindu-se în drepturile ei necesitatea afirmării valorilor la dimensunile lor reale. Astăzi școala urmărește să-l descopere pe „excelexenți“ și „excepționali“, îi stimulează și încurajează aptitudinile în domeniul lor de preferință. Se știe că vremea enciclopedismului a trecut, că nu poți fi astăzi în același timp un excelent matematician, un excelent istoric și un excelent botanist. E drept, au fost și cazuri în care suprasolicitaarea a făcut să capoteze adevărate valori. Acum, o muncă de orientare tot mai științific organizată începe să înlăture erorile pe această linie. Aptitudinile sint cercetate în amănunțime și, în funcție de cunoașterea lor, se apreciază pentru care dintre domenii ar fi mai apt să se specializeze unul sau altul dintre tineri.

Pentru elevii excelexenți, excepționali, au fost create clase speciale, unde, la un alt regim decit al colegilor lor, pot să-și cultive în profunzime aptitudinile pentru disciplina la care s-au dovedit a fi cu deosebire înzestrați, găsind

acii posibilități largi de a le dezvolta până la cele mai înalte limite permise de vîrstă. Elevi ca Lia Popescu și Emil Bunica, de la Liceul nr. 10 din Timișoara de pildă, fac experiențe savante și lecturi docte, care ajung uneori să-i uimească și pe profesori.

Vorbind despre „excepționali“ se impune să amintim o categorie mai puțin luată în seamă, multă vreme nedreptățită și care, de asemenea, beneficiază în vremea din urmă de un regim deosebit. Este cazul celor care, dovedind aptitudinile deosebite pentru o disciplină, sint slabi sau chiar foarte slabi la altele sau la toate celelalte. Sint indivizii deosebit de înzestrați pe o direcție unică. S-a întimplat nu o dată ca, în angrenajul rigid al sistemului de notare, astfel de capacități să se piardă înainte de vreme, pentru că nu puteau face față în condiții optime tuturor exigențelor la toate obiectele. Azi, optica începe să se schimbe. Nu se mai renunță la uzurință la, să zicem, un matematician excelent numai pentru că nu dă rezultate prea bune la alte materii.

Bineînțeles, nu toți elevii unei școli pot fi excepționali. Grija deosebită pentru aceștia din urmă nu presupune de loc neglijarea celorlalți. Se urmărește perfecționarea capacității tuturor, se manifestă un interes susținut pentru ridicarea nivelului general de prețuire intelectuală al tuturor elevilor, pentru a nu lăsa să se piardă nimic din ceea ce ar putea reprezenta o valoare.

Asumându-și responsabilitatea de a cultiva inteligența și concentrându-și eforturile pentru a o realiza cu maximum de randament, școala îndeplinește una dintre cele mai nobile misiuni sociale. Fiecare domeniu, fiecare sector de activitate solicită astăzi, în cel mai înalt grad, o dezvoltată capacitate spirituală. Progresul tuturor acestor domenii poate fi înțeles numai printr-un progres echivalent în domeniul pregătirii intelectuale al celor chemați să le servească.

Colocviul european cu tema „Educația și dezvoltarea științifică, economică și socială“

În perioada 27-30 decembrie a.c. se desfășoară la Paris un colocviu european cu tema „Educația și dezvoltarea științifică, economică și socială“, la care participă o delegație din țara noastră. Din această delegație, condusă de prof. Onița Gîrgor, vicepreședinte al Comitetului Uniunii Sindicatelor din Învățământ și Cultură, fac parte prof. dr. Constantin Botez și Gheorghe Florea.

Lucrările colocviului, organizat de Federația Internațională a Sindicatelor din Învățământ în colaborare cu UNESCO, se desfășoară în cadrul a 7 comisii, avînd următoarele teme de discuții: „Educație și democrație“, „Continutul, metodele și tehnologia educației“, „Structura învățămîntului și evoluția sa“, „Învățătorii și alți educatori“, „Educație și profesie“, „Învățămîntul superior și cercetarea științifică“, „Cultura și educația permanentă“. Raportul din cadrul comisiei a V-a, care va dezbate tema „Educația și profesie“, va fi prezentat de delegația română.

„Săptămîna literaturii românești pentru copii“

La 24 decembrie a fost inaugurată la Moscova „săptămîna literaturii românești pentru copii“, organizată în baza planului de colaborare dintre Asociația română pentru legăturile de prietenie cu Uniunea Sovietică (A.R.L.U.S.) și Asociația de prietenie sovieto-română (A.P.S.R.).

În cadrul acestei săptămîni la „Casa cărții pentru copii“ de pe strada Gorki s-a deschis o expoziție de lucrări ale autorilor români și traduceri din literatura universală destinate micilor cititori. Alături de expozitiile trimise din București de Consiliul general A.R.L.U.S., sint prezentate desene ale copiilor din România.

La vernisaj au luat parte reprezentanți ai conducerii A.P.S.R., scriitorii, cadre didactice și elevi, precum și Ion Georgescu, prim-secretar al Ambasadei române la Moscova. Cu acest prilej au luat cuvîntul scriitorii sovietici A. L. Barto, S. P. Alekseev, I. A. Kolesnikov, directorul Casei cărții pentru copii, N. A. Pilnik, și scriitorul român Mireea Sintimbreanu.

Cărțile românești pentru copii și desenele realizate de aceștia vor rămîne, după închiderea expoziției, la dispoziția elevilor din Moscova, fiind dăruite de A.R.L.U.S. Asociației de prietenie sovieto-române.

INSTITUTUL POLITEHNIC — BRAȘOV

ANUNȚĂ :

scoterea la concurs a următoarelor posturi didactice :

- conferențiar la catedra XXIII — Organe de mașini disciplinele Organe de mașini și Teoria mecanismelor și organe de mașini, poz. 4 ;
- asistent la catedra I — Matematici — disciplina Matematici speciale poz. 23 ;
- asistent la catedra III — Mecanică și rezistența materialelor, disciplina Rezistența materialelor poz. 11 ;
- asistent la catedra III — Mecanică și rezistența materialelor, disciplina Mecanică poz. 15 ;
- asistent la catedra III — Mecanică și rezistența materialelor, disciplina Rezistența materialelor poz. 12 ;
- asistent la catedra IV — Termotehnică și mecanica fluidelor — disciplinele : Termotehnică, Termotehnică și mașini termice, poz. 12 ;
- asistent la catedra VI — Automobile, tractoare, mecanică agricolă — disciplinele : Automobile, Echipament electric și de bord, Materiale, instalații și încercarea automobilelor și tractoarelor poz. 17 ;
- asistent la catedra X — Împăduriri și ameliorații silvice — disciplina Împăduriri, poz. 5 ;
- asistent la catedra XIII — Transporturi forestiere — disciplinele : Instalații pasagere, căi ferate și funiculare forestiere și Poduri și lucrări de artă poz. 6 ;
- asistent la catedra XI — Amenajament și Topografie — disciplina Topografie, geodezie, fotogrametrie, poz. 8 ;
- asistent la catedra VII — Economie, organizare și planificare — disciplina : Economie, organizare, planificare în industria lemnului, poz. 8 ;
- asistent la catedra XXII — Tehnologia metalelor — disciplinele : Tehnologia materialelor și mașini unelte, Tehnologia materialelor, Studiul metalelor, poz. 6 ;
- asistent la catedra XXII — Tehnologia metalelor — disciplina studiul metalelor, poz. 7 ;
- asistent la catedra XIX — Prelucrarea mecanică a lemnului — disciplinele : Mașini unelte pentru industria lemnului, Scule, dispozitive și verificatoare, poz. 10 ;
- asistent la catedra XVIII — Tehnologia lemnului — disciplinele : Studiul și bazele producției lemnului, Tehnologia și industrializarea lemnului, Tratamentul termic, poz. 6 ;
- asistent la catedra XVIII — Tehnologia lemnului — disciplinele : Studiul și bazele producției lemnului și Tehnologia și industrializarea lemnului, poz. 8 ;
- asistent la catedra XVIII — Tehnologia lemnului — disciplina Produse stratificate și aglomerate, poz. 9 ;
- asistent la catedra XVI — Fizică — disciplina Fizică, poz. 9.

Candidații la concurs vor depune în termen de 30 de zile de la publicarea acestui anunț în Buletinul Oficial, la secretariatul rectoratului Institutului politehnic Brașov, str. N. Iorga nr. 2, cererea de înscriere împreună cu actele prevăzute în Regulamentul privind ocuparea funcțiilor didactice în învățămîntul superior, publicat în Colecția de Hotărîri și Dispoziții ale Consiliului de Miniștri nr. 31/5.VIII.1958. Concursul va avea loc la sediul Institutului în termen de 2 luni de la publicarea acestui anunț.

INSTITUTUL AGRONOMIC „N. BĂLCESCU“ BUCUREȘTI

ANUNȚĂ

scoterea la concurs a următoarelor posturi didactice

- Șef de lucrări — poz. XXIV/4 disciplina Anatomie patologică de la catedra de Anatomie patologică și Expertiză, pendinte de Facultatea de Medicină veterinară.
 - Șef de lucrări poz. XIX/6 — disciplina Histologie — Embriologie de la catedra de Anatomie — Histologie, pendinte de Facultatea de Medicină veterinară.
 - Șef de lucrări poz. XXX/5 — disciplina „Alimentația animalelor domestice“ de la catedra de Alimentația animalelor domestice, pendinte de facultatea de Zootehnie.
- Candidații la concurs vor depune, în termen de o lună de la publicarea acestui anunț, la rectoratul Institutului, o cerere de înscriere la concurs însoțită de următoarele acte :
- a) Copie legalizată de pe actele de studii ;
 - b) Lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar.
 - c) Certificatul de caracterizare a activităților profesionale-obștești eliberat de instituția la care acesta își are funcția de bază sau recomandarea șefului de catedră în cazul cînd candidatul funcționează în învățămînt.
 - d) Certificatul de vechime în muncă eliberat de unitatea la care lucrează.
 - e) Memoriul de activitate didactico-științifică semnat de candidat ;
 - f) Autobiografia.
- Cei care funcționează într-o instituție de învățămînt superior sint obligați să comunice în scris rectoratului sau directorului acesteia, înscrierea la concurs.
- Concursul se va ține la sediul Institutului agronomic „N. Bălcescu“ din București, b-dul Mărăști nr. 59, în termen de 2 luni de la publicarea acestui anunț. Informații suplimentare se pot obține zilnic între orele 8—13 de la rectoratul Institutului.

ELEVII de la învățămîntul seral și fără frecvență, precum și alți solicitanți DIN MEDIUL RURAL, își pot procura manualele școlare de cultură generală pentru

CLASELE I—XII prin poștă, contra ramburs, adresîndu-se la LIBRĂRIA „CARTEA PRIN POȘTĂ“ a cooperației de consum din București — str. Serg. Nufu Ion 8—12, sectorul 6.

EDUCATORI, ÎNVĂȚĂTORI, PROFESORII

Abonați-vă la

REVISTA DE PEDAGOGIE

Costul unui abonament anual (12 numere) : 60 lei

Studiile, cercetările și bogata informare cuprinse în fiecare număr al revistei vă ajută în documentarea dv. în problemele actuale ale școlii și pedagogiei din țara noastră și pe plan mondial. Din cuprinsul materialelor desprindeti idei și experiențe valoroase pentru perfecționarea dv. în paginile revistei vă puteți face cunoscut cercetările și experiența didactică și puteți efectua schimburi de opinii în problemele contemporane ale educației și învățămîntului. Abonamentele se primesc de către oficiile și agențiile P.T.T.R. și de către factorii și difuzorii de presă.

Amintim cititorilor noștri că în aceste zile își mai pot reinnoi abonamentele la GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI pentru anul 1969

ptr. conformitate AL. CIUCA

Una dintre cele mai antrenante preocupări de vacanță — patinajul

Microeditie anuală de umor

Scenariu în trei acte

Actul I

15 SEPTEMBRIE — 15 OCTOMBRIE : LUNĂ DE RĂGAZ...

În lecțiile noastre ne vom ocupa de feudalism. Vom vorbi despre suzeran și vasal, despre nobili și boiași. Ehei, știți voi cum arăta un castel-cetate de tip feudal? Uite, ca să fie mai intuitiv să-l desenăm pe tablă. Trei-trei în, Inescaule? Bine, haide... Mai repede, dragă, nu vezi că am pierdut mai bine de un sfert de oră din lecție?... Nu, nu-l bine, donjonul arată cu totul altfel. N-ai făcut nici șanțurile de apărare... Degeaba, văd că tot eu trebuie să desenez. Acesta ar fi un deal, o înălțime în fine, așa... acum desenăm zidurile cetății...

— Schimbați acolo în stînga, tovarășe profesore... — De ce vă amestecați? De unde știți voi? — Făi e desenul în carte. — Așa... Atunci pentru lecția vîltoare cercetați

atent imaginea din carte. Vedeți cum m-ai făcut să pierd o oră? ...Și cam așa a fost toată luna.

Actul II

21 DECEMBRIE : ZI DE ASALT

ORA 9-9.45 : VERIFICARE ȘI NOTARE

— Lasă absentii, tabla e ștersă și! Mai repede că nu e timp... Spune lecția, Drăghilescule! — O dată cu întărirea granitelor imperiului, Carol cel Mare s-a ocupat de dezvoltarea culturii... — Bine, stai jos ; al 7... Continuă Marin...

— În acest scop el aduce pe cel mai mare învățat al epocii punînd bazele... — Stal! Lasa-i și pe alții : tu ai 8. Rădulescu...

— Eu am două note. — Bine, atunci lasă. Izvoranu, zi mai departe, cu înfînțarea Universității. — În această perioadă

se înființează Universitatea din Paris...

— Bine, tu răspunzi la obiect. Iți dau 9.

Altul : Sănd... — Da.

— Nu tu, Săndulache, ai două note... Așa, tu Săndeanule ; zi.

— ... La Universitate vin tineri...

— Repeți ce s-a mai spus : 6 ! Tănăsescu ; mai repede !

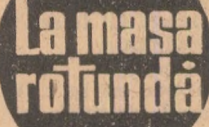
— Care învăță...

— Așa băiatule : 9. Spune și tu, Vasilescule...

Actul III

9.45 - 9.50 PREDARE.

În secolul al XI-lea Anglia este atacată de normanzi sub Wilhelm Cuceritorul. În bătălia de la Hastings, din anul 1066... Restul sint amănunte, citiți din carte... Ludovic al IX-lea face în Franța primele încercări de realizare a unui stat feudal unificat. În acest scop, adică restul... — Știm! Din carte... FI. S.

MANUALUL DE LITERATURĂ ROMÂNĂ PENTRU CLASA A XII-A

Red.: Aș propune să începem dezbateri cu o succintă prezentare a principiilor ce l-au călăuzit pe autori în realizarea manualului.

G. Ivașcu: Dar... cînd noi, autorii, am primit exemplarele de „semnal” am fost alți de dezamăgiți de condițiile grafice în care a apărut manualul, și mai ales de greșelile mari și grave de tipar, încît am considerat că o asemenea prezentare poate fi utilă numai după înțitarea lor.

M. Handoca: Într-adevăr manualul bate orice record în materia greșelilor de tipar. Pentru profesorii ele sînt evidente, dar pe elevi îi stînjinesc, creînd confuzii.

G. Ivașcu: Revenind la concepția noastră asupra manualului, concepție pentru care îmi asum întreaga răspundere, de la început am considerat că un manual pentru clasa a XII-a trebuie să aibă un caracter de sinteză, pe măsura, de altfel, a vârstei și a nivelului de cultură al elevilor.

C. Marinescu: Am două categorii de obiectivități: greșelile mult prea numeroase ale acestui manual — chiar dacă sînt de natură tipografică — și volumul lui mult prea încărcat. Dacă manualul s-a lucrat în două săptămîni, greșelile de tipar sînt explicabile. Mai puțin explicabil mi se pare modul cum au fost rezolvate problemele de programă. Sînt convins că dacă programul ar fi inclus studiul operei lui Ion Barbu în clasa a XI-a, iar manualul pentru aceeași clasă s-ar fi terminat cu Lucian Blaga, nu s-ar fi ajuns la supraaglomerarea manualului pe care-l discutăm.

Red.: Dar s-ar fi supraaglomerat manualul de clasa a XI-a. Nu cred că echilibrarea programelor se poate realiza prin simple deplasări ale unor capitole din programa unei clase în cea a clasei anterioare.

C. Corlan: Este și părerea mea. Programa trebuie gândită pentru întregul ciclu liceal în mod competent și cu simțul realității.

C. Marinescu: În mod deosebit pentru clasa a XII-a, deoarece este clasa în fața căreia stau bachelarea și concursurile de admitere în învățămîntul superior, era necesar să se stabilească o poziție foarte clară în privința programelor școlare, să se delimiteze ce și cît trebuie studiat în aceste clase și ce poate fi tratat în mod sintetic. Pentru noi e clar că manualul este mult prea cuprinzător, mai ales în condițiile acestui an, în care predarea materiei se încheie la sfîrșitul trimestrului II. Într-o sedință la care am participat, reprezentanții direcției de specialitate din minister s-au scuzat că nu s-a cunoscut această eventualitate. M-a surprins seninătatea cu care tovarășul Alexandru Bojin spunea că nu a prevăzută că se va lua o astfel de măsură.

Elaborarea unui manual cum este cel despre care discutăm nu-i de loc un lucru ușor, dacă ținem seama că el a trebuit să clarifice probleme insuficient clarificate de însăși cercetarea științifică de specialitate. Nu înțeleg de ce asemenea probleme, cu repercusiuni adînci pentru întregul învățămînt, sînt rezolvate ad-hoc. În grabă, astfel încît se ajunge la situații de neoluționat pentru profesori. Există în minister o direcție de specialitate, există un institut de cercetări pedagogice. Acestea ar trebui să stabilească din vreme un criteriu precis: aceasta e programa, așa trebuie să fie manualul. Iar acest criteriu ar trebui să țină seama de realitatea în care lucrăm, de numărul de ore pe care-l avem la dispoziție. Structura anului școlar trebuie stabilită din vreme, nu după ce am parcurs o bună parte în tratarea literaturii române la universitate trebuie să se răsfîrîgă asupra elevilor. Am considerat că volumul de cunoștințe necesare unui elev de clasa a XII-a în condițiile sistemului nostru de învățămînt va fi stabilit precis și în mod amănunțit în programă, făcîndu-se, adică, o anume disociere între ceea ce implică noțiunea de „programă”, care poate fi adaptată de la an la an, și aceea de „manual”, care e, totuși, un ansamblu, o sinteză a unei realități literare.

Red.: Aceiași punct de vedere în ce privește raportul programă-manual a fost exprimat recent în gazeta noastră de mulți profesori în cadrul unei anchete pe această temă.

G. Ivașcu: Ar mai trebui să menționăm că am cercetat manualele similare din alte țări, de pildă cele franceze, care este un adevărat tratat.

Red.: În ce măsură programa v-a impus limite în elaborarea manualului?

G. Ivașcu: Autorii programelor nu au fost foarte rigizi. Erau și ei în căutarea unor soluții, iar e îndurarea urmărea găsirea unor „locuri geometrice” între ceea ce doreau autorii programelor și ceea ce doreau autorii manualului. Manualul a ieșit cum a vrut redacția. Dar forma tehnică este sub orice

Directivile adoptate la Plenara din 22-25 aprilie a.c. a Comitetului Central al P.C.R. cu privire la dezvoltarea învățămîntului în țara noastră au tras în evidență sarcini menite să ducă la perfecționarea manualelor școlare atît sub raportul conținutului acestora, cît și al redacțiilor și prezentărilor lor grafice, să asigure o dozare mai rațională a cunoștințelor pe parcursul anilor de studii, selectarea elementelor esențiale la nivelul actual al științei și gruparea lor în jurul unor idei fundamentale, pe baza cărora elevii să cuprindă și să înțeleagă mai ușor diversitatea fenomenelor. Directivile cer de asemenea să se procedeze la eliminarea din manuale a amănunțelilor nesemnificative, la reducerea la maximum, mai ales la clasele mari, a elementelor istorice și descriptive.

Pentru a-și aduce contribuția la traducerea în viață a acestor directive ale partidului, de o importanță fundamentală pentru perfecționarea și dezvoltarea învățămîntului, redacția noastră a inițiat un ciclu de dezbateri în jurul mesei rotunde cu privire la manualele școlare utilizate în acest an școlar. Acest ciclu îl deschidem cu dezbateri asupra manualului de literatură română pentru clasa a XII-a. La masa rotundă pe această temă au participat: prof. univ. GEORGE IVAȘCU, coordonatorul colectivului de autori ai manualului, prof. ION DUMITRESCU, inspector la inspectoratul școlar al municipiului București, profesorii MIRCEA HANDOCA (Liceul „Al. I. Cuza”), ADRIANA NICULIU și ION POPESCU (Liceul „Gh. Lazăr”), CAROLINA CORLAN (Liceul nr. 25), CONST. MARINESCU (Liceul „Mihai Viteazul”), prof. VALENTIN ANGHELACHE, șeful redacției de limbă și literatură română a Editurii didactice și pedagogice. Discuția a fost condusă de redactorul nostru, prof. CONSTANTIN RADOL

critică: greșelile de tipar, ilustrații urfite, citate insuficient confruntate etc. Aceasta desigur și pentru faptul că unele probleme legate de prezența unor autori au fost rezolvate abia în septembrie creînd mari dificultăți tipografice și — practic — eliminîndu-se etapa de finalizare a manualului. În ce privește însă concepția manualului, structura lui, repet: îmi asum toată răspunderea.

C. Marinescu: Am două categorii de obiectivități: greșelile mult prea numeroase ale acestui manual — chiar dacă sînt de natură tipografică — și volumul lui mult prea încărcat. Dacă manualul s-a lucrat în două săptămîni, greșelile de tipar sînt explicabile. Mai puțin explicabil mi se pare modul cum au fost rezolvate problemele de programă. Sînt convins că dacă programul ar fi inclus studiul operei lui Ion Barbu în clasa a XI-a, iar manualul pentru aceeași clasă s-ar fi terminat cu Lucian Blaga, nu s-ar fi ajuns la supraaglomerarea manualului pe care-l discutăm.

Red.: Dar s-ar fi supraaglomerat manualul de clasa a XI-a. Nu cred că echilibrarea programelor se poate realiza prin simple deplasări ale unor capitole din programa unei clase în cea a clasei anterioare.

C. Corlan: Este și părerea mea. Programa trebuie gândită pentru întregul ciclu liceal în mod competent și cu simțul realității.

C. Marinescu: În mod deosebit pentru clasa a XII-a, deoarece este clasa în fața căreia stau bachelarea și concursurile de admitere în învățămîntul superior, era necesar să se stabilească o poziție foarte clară în privința programelor școlare, să se delimiteze ce și cît trebuie studiat în aceste clase și ce poate fi tratat în mod sintetic. Pentru noi e clar că manualul este mult prea cuprinzător, mai ales în condițiile acestui an, în care predarea materiei se încheie la sfîrșitul trimestrului II. Într-o sedință la care am participat, reprezentanții direcției de specialitate din minister s-au scuzat că nu s-a cunoscut această eventualitate. M-a surprins seninătatea cu care tovarășul Alexandru Bojin spunea că nu a prevăzută că se va lua o astfel de măsură.

Elaborarea unui manual cum este cel despre care discutăm nu-i de loc un lucru ușor, dacă ținem seama că el a trebuit să clarifice probleme insuficient clarificate de însăși cercetarea științifică de specialitate. Nu înțeleg de ce asemenea probleme, cu repercusiuni adînci pentru întregul învățămînt, sînt rezolvate ad-hoc. În grabă, astfel încît se ajunge la situații de neoluționat pentru profesori. Există în minister o direcție de specialitate, există un institut de cercetări pedagogice. Acestea ar trebui să stabilească din vreme un criteriu precis: aceasta e programa, așa trebuie să fie manualul. Iar acest criteriu ar trebui să țină seama de realitatea în care lucrăm, de numărul de ore pe care-l avem la dispoziție. Structura anului școlar trebuie stabilită din vreme, nu după ce am parcurs o bună parte în tratarea literaturii române la universitate trebuie să se răsfîrîgă asupra elevilor. Am considerat că volumul de cunoștințe necesare unui elev de clasa a XII-a în condițiile sistemului nostru de învățămînt va fi stabilit precis și în mod amănunțit în programă, făcîndu-se, adică, o anume disociere între ceea ce implică noțiunea de „programă”, care poate fi adaptată de la an la an, și aceea de „manual”, care e, totuși, un ansamblu, o sinteză a unei realități literare.

Red.: Aceiași punct de vedere în ce privește raportul programă-manual a fost exprimat recent în gazeta noastră de mulți profesori în cadrul unei anchete pe această temă.

G. Ivașcu: Ar mai trebui să menționăm că am cercetat manualele similare din alte țări, de pildă cele franceze, care este un adevărat tratat.

Red.: În ce măsură programa v-a impus limite în elaborarea manualului?

G. Ivașcu: Autorii programelor nu au fost foarte rigizi. Erau și ei în căutarea unor soluții, iar e îndurarea urmărea găsirea unor „locuri geometrice” între ceea ce doreau autorii programelor și ceea ce doreau autorii manualului. Manualul a ieșit cum a vrut redacția. Dar forma tehnică este sub orice

voltarea învățămîntului, redacția noastră a inițiat un ciclu de dezbateri în jurul mesei rotunde cu privire la manualele școlare utilizate în acest an școlar. Acest ciclu îl deschidem cu dezbateri asupra manualului de literatură română pentru clasa a XII-a. La masa rotundă pe această temă au participat: prof. univ. GEORGE IVAȘCU, coordonatorul colectivului de autori ai manualului, prof. ION DUMITRESCU, inspector la inspectoratul școlar al municipiului București, profesorii MIRCEA HANDOCA (Liceul „Al. I. Cuza”), ADRIANA NICULIU și ION POPESCU (Liceul „Gh. Lazăr”), CAROLINA CORLAN (Liceul nr. 25), CONST. MARINESCU (Liceul „Mihai Viteazul”), prof. VALENTIN ANGHELACHE, șeful redacției de limbă și literatură română a Editurii didactice și pedagogice. Discuția a fost condusă de redactorul nostru, prof. CONSTANTIN RADOL

critică: greșelile de tipar, ilustrații urfite, citate insuficient confruntate etc. Aceasta desigur și pentru faptul că unele probleme legate de prezența unor autori au fost rezolvate abia în septembrie creînd mari dificultăți tipografice și — practic — eliminîndu-se etapa de finalizare a manualului. În ce privește însă concepția manualului, structura lui, repet: îmi asum toată răspunderea.

C. Marinescu: Am două categorii de obiectivități: greșelile mult prea numeroase ale acestui manual — chiar dacă sînt de natură tipografică — și volumul lui mult prea încărcat. Dacă manualul s-a lucrat în două săptămîni, greșelile de tipar sînt explicabile. Mai puțin explicabil mi se pare modul cum au fost rezolvate problemele de programă. Sînt convins că dacă programul ar fi inclus studiul operei lui Ion Barbu în clasa a XI-a, iar manualul pentru aceeași clasă s-ar fi terminat cu Lucian Blaga, nu s-ar fi ajuns la supraaglomerarea manualului pe care-l discutăm.

Red.: Dar s-ar fi supraaglomerat manualul de clasa a XI-a. Nu cred că echilibrarea programelor se poate realiza prin simple deplasări ale unor capitole din programa unei clase în cea a clasei anterioare.

C. Corlan: Este și părerea mea. Programa trebuie gândită pentru întregul ciclu liceal în mod competent și cu simțul realității.

C. Marinescu: În mod deosebit pentru clasa a XII-a, deoarece este clasa în fața căreia stau bachelarea și concursurile de admitere în învățămîntul superior, era necesar să se stabilească o poziție foarte clară în privința programelor școlare, să se delimiteze ce și cît trebuie studiat în aceste clase și ce poate fi tratat în mod sintetic. Pentru noi e clar că manualul este mult prea cuprinzător, mai ales în condițiile acestui an, în care predarea materiei se încheie la sfîrșitul trimestrului II. Într-o sedință la care am participat, reprezentanții direcției de specialitate din minister s-au scuzat că nu s-a cunoscut această eventualitate. M-a surprins seninătatea cu care tovarășul Alexandru Bojin spunea că nu a prevăzută că se va lua o astfel de măsură.

Elaborarea unui manual cum este cel despre care discutăm nu-i de loc un lucru ușor, dacă ținem seama că el a trebuit să clarifice probleme insuficient clarificate de însăși cercetarea științifică de specialitate. Nu înțeleg de ce asemenea probleme, cu repercusiuni adînci pentru întregul învățămînt, sînt rezolvate ad-hoc. În grabă, astfel încît se ajunge la situații de neoluționat pentru profesori. Există în minister o direcție de specialitate, există un institut de cercetări pedagogice. Acestea ar trebui să stabilească din vreme un criteriu precis: aceasta e programa, așa trebuie să fie manualul. Iar acest criteriu ar trebui să țină seama de realitatea în care lucrăm, de numărul de ore pe care-l avem la dispoziție. Structura anului școlar trebuie stabilită din vreme, nu după ce am parcurs o bună parte în tratarea literaturii române la universitate trebuie să se răsfîrîgă asupra elevilor. Am considerat că volumul de cunoștințe necesare unui elev de clasa a XII-a în condițiile sistemului nostru de învățămînt va fi stabilit precis și în mod amănunțit în programă, făcîndu-se, adică, o anume disociere între ceea ce implică noțiunea de „programă”, care poate fi adaptată de la an la an, și aceea de „manual”, care e, totuși, un ansamblu, o sinteză a unei realități literare.

Red.: Aceiași punct de vedere în ce privește raportul programă-manual a fost exprimat recent în gazeta noastră de mulți profesori în cadrul unei anchete pe această temă.

G. Ivașcu: Ar mai trebui să menționăm că am cercetat manualele similare din alte țări, de pildă cele franceze, care este un adevărat tratat.

Red.: În ce măsură programa v-a impus limite în elaborarea manualului?

G. Ivașcu: Autorii programelor nu au fost foarte rigizi. Erau și ei în căutarea unor soluții, iar e îndurarea urmărea găsirea unor „locuri geometrice” între ceea ce doreau autorii programelor și ceea ce doreau autorii manualului. Manualul a ieșit cum a vrut redacția. Dar forma tehnică este sub orice

Red.: În ce măsură programa v-a impus limite în elaborarea manualului?

cesului literar interbelic și de după Eliberare sînt doar unele din elemente care explică preocuparea cu totul deosebit manifestată de profesori față de această lucrare didactică.

Mulți observă și îndreptă spre capitolele „Lucian Blaga” și „Ion Barbu”. Lucrul nu este întimplător, dar are și o explicație ce a fost insuficient subliniată: la carențele evidente, și pe care nu dorim să le ascundem, trebuie să adăugăm dificultățile pe care le întîmpină profesorii în predarea operei acestor doi scriitori. Serii întregi de studenți au absolvit facultățile de literă fără a fi auzit cursuri despre Blaga și Barbu, iar lucrările despre creația acestora a apărut în ultimii 3-4 ani au un tiraj foarte mic. Pe lângă aceasta, predarea poeziei lui Blaga și Barbu solicită unele aspecte de ordin filozofic și estetic care, cel puțin din punct de vedere al conținutului, în unele articole din presa de specialitate. De aici și obiecția adusă stilului capitolelor respective din manual, folosirii unei terminologii insuficient de accesibile la ora aceasta a elevilor. Limbajul textului critic este determinat însă nu de preferința sau nu a marelui de preferința autorilor, ci și de conținutul operei literare comentate. Oricum concepțiile comentate, în analiza unei poezii de Blaga sau Barbu va fi, și din punct de vedere al expresiei, cu totul alta decît analiza unor poezii de Cihov, Alessandri, Coșbuc etc.

Așa după cum s-a putut observa încă din prima zi a apariției, manualul are un caracter experimental. El propune, ca metodă de interpretare și structură, una din metodele posibilității la care se poate face apel în încercarea de prezentare a unor scriitori sau epoci literare.

În relația programă-manual, autorii și editura pleacă de la ideea unei programe care să fixeze volumul obligatoriu de cunoștințe, lăsînd manualului posibilitatea să urmărească evoluția fenomenului literar, să ofere ceva mai mult pentru acei elevi care se simt atrași de literatură. Aceasta cu atît mai mult cu cît secția umanistă nu are încă manualul care îi trebuie și care să-i dea și la acest important obiect de învățămînt profilul specific.

Trebue să subliniem și faptul că manualul a fost editat în condiții excepționale. Anul școlar începuse, iar lucrarea se afla încă în fază tipografică. De aici repetatele greșeli de literă, condițiile grafice sub orice nivel (tipărirea s-a făcut la rotativă, pe hîrtie de calitate inferioară, multe explicații, unele de ordin obiectiv, altele de ordin subiectiv, printre care decizia definitivă asupra conținutului programelor și al manualului, sosită cu cîteva zile înaintea începerii anului școlar, ocupă locul central.

Observațiile făcute de participanții la această „masă rotundă” ca și cele exprimate la întîlnirile organizate de editură, cu concursul Societății de științe filologice, cu profesorii de literatură română din județele Iași, Bihor, Argeș, Brăila, Tulcea vor fi de un real ajutor pentru colectivul de autori și redacție, în vederea pregătirii ediției a II-a a manualului. De altfel, în același scop, editura s-a adresat tuturor profesorilor de literatură română (prin nota din pagina a 2-a a manualului) rugînd să se trimită propuneri pentru autori și redacție. În anul școlar viitor vom pune la dispoziția școlilor o ediție revizuită a manualului. Aceasta va beneficia de aportul considerabil al discuțiilor purtate în întreaga țară, atît în licee cît și la catedrele de limbă și literatură română ale facultăților de literă.

Observațiile făcute de participanții la această „masă rotundă” ca și cele exprimate la întîlnirile organizate de editură, cu concursul Societății de științe filologice, cu profesorii de literatură română din județele Iași, Bihor, Argeș, Brăila, Tulcea vor fi de un real ajutor pentru colectivul de autori și redacție, în vederea pregătirii ediției a II-a a manualului. De altfel, în același scop, editura s-a adresat tuturor profesorilor de literatură română (prin nota din pagina a 2-a a manualului) rugînd să se trimită propuneri pentru autori și redacție. În anul școlar viitor vom pune la dispoziția școlilor o ediție revizuită a manualului. Aceasta va beneficia de aportul considerabil al discuțiilor purtate în întreaga țară, atît în licee cît și la catedrele de limbă și literatură română ale facultăților de literă.

Observațiile făcute de participanții la această „masă rotundă” ca și cele exprimate la întîlnirile organizate de editură, cu concursul Societății de științe filologice, cu profesorii de literatură română din județele Iași, Bihor, Argeș, Brăila, Tulcea vor fi de un real ajutor pentru colectivul de autori și redacție, în vederea pregătirii ediției a II-a a manualului. De altfel, în același scop, editura s-a adresat tuturor profesorilor de literatură română (prin nota din pagina a 2-a a manualului) rugînd să se trimită propuneri pentru autori și redacție. În anul școlar viitor vom pune la dispoziția școlilor o ediție revizuită a manualului. Aceasta va beneficia de aportul considerabil al discuțiilor purtate în întreaga țară, atît în licee cît și la catedrele de limbă și literatură română ale facultăților de literă.

Observațiile făcute de participanții la această „masă rotundă” ca și cele exprimate la întîlnirile organizate de editură, cu concursul Societății de științe filologice, cu profesorii de literatură română din județele Iași, Bihor, Argeș, Brăila, Tulcea vor fi de un real ajutor pentru colectivul de autori și redacție, în vederea pregătirii ediției a II-a a manualului. De altfel, în același scop, editura s-a adresat tuturor profesorilor de literatură română (prin nota din pagina a 2-a a manualului) rugînd să se trimită propuneri pentru autori și redacție. În anul școlar viitor vom pune la dispoziția școlilor o ediție revizuită a manualului. Aceasta va beneficia de aportul considerabil al discuțiilor purtate în întreaga țară, atît în licee cît și la catedrele de limbă și literatură română ale facultăților de literă.

Observațiile făcute de participanții la această „masă rotundă” ca și cele exprimate la întîlnirile organizate de editură, cu concursul Societății de științe filologice, cu profesorii de literatură română din județele Iași, Bihor, Argeș, Brăila, Tulcea vor fi de un real ajutor pentru colectivul de autori și redacție, în vederea pregătirii ediției a II-a a manualului. De altfel, în același scop, editura s-a adresat tuturor profesorilor de literatură română (prin nota din pagina a 2-a a manualului) rugînd să se trimită propuneri pentru autori și redacție. În anul școlar viitor vom pune la dispoziția școlilor o ediție revizuită a manualului. Aceasta va beneficia de aportul considerabil al discuțiilor purtate în întreaga țară, atît în licee cît și la catedrele de limbă și literatură română ale facultăților de literă.

Observațiile făcute de participanții la această „masă rotundă” ca și cele exprimate la întîlnirile organizate de editură, cu concursul Societății de științe filologice, cu profesorii de literatură română din județele Iași, Bihor, Argeș, Brăila, Tulcea vor fi de un real ajutor pentru colectivul de autori și redacție, în vederea pregătirii ediției a II-a a manualului. De altfel, în același scop, editura s-a adresat tuturor profesorilor de literatură română (prin nota din pagina a 2-a a manualului) rugînd să se trimită propuneri pentru autori și redacție. În anul școlar viitor vom pune la dispoziția școlilor o ediție revizuită a manualului. Aceasta va beneficia de aportul considerabil al discuțiilor purtate în întreaga țară, atît în licee cît și la catedrele de limbă și literatură română ale facultăților de literă.

(Urmare din pag. 1)

INSPECTORATELE ȘCOLARE

didactice cu gradul I și II, oameni cu o îndelungată experiență și cu bune rezultate în muncă. Dar, cu toate că de la constituirea inspectoratelor școlare a trecut atît timp, în multe locuri schemele de încadrare sînt încă incomplete. Pe schema inspectoratului școlar Dimbovița, de pildă, mai sînt cinci locuri goale. Graba strică treaba, este adevărat, numai că în cazul nostru treaba este stricată nu de graba, ci de tărăgăneala cu care se rezolvă această problemă. Chiar și acolo unde schema este completă, inspectorii au de făcut față unui mare volum de muncă. Vă închipuiți ce se întîmplă acolo unde cei încadrați trebuie să suplinească și munca celor care lipsesc. Golurile în schemă înseamnă de fapt goluri în munca de îndrumare și control.

De ce nu s-a terminat pînă acum recrutarea inspectorilor? Motive și justificări se găsesc destule. Unele de ordin subiectiv, altele de ordin obiectiv. E adevărat că munca de inspector nu-i ușoară, că se desfășoară uneori în condiții dificile și că, de aceea, unii au rezerve atunci cînd li se propune să lucreze la inspectorat. O soluție pentru completarea efectivului inspectoratului trebuie însă găsită, și aceasta neîntîrziat.

Pentru inspectorii care domiciliază în județ, o altă problemă greu de rezolvat este asigurarea locuinței. (În momentul de față mulți din inspectorii județului Dimbovița sînt navetiști: doi locuiesc la Pucioasa, trei la Găești, doi la Titu etc.).

Este evident că toată această situație — schemă incompletă, mulți navetiști — care poate fi înfrîntă și la alte inspectorate — creează greutăți în bunul mers al activității. Sotocim că în toate aceste probleme consiliile populare provizorii trebuie să acorde de sprijin mai substanțial inspectoratelor școlare județene, aceasta în interesul desfășurării în condiții optime a muncii de îndrumare și control.

Mulți din inspectorii școlară județeni sînt noi în muncă. Așa stînd lucrurile, este normal să ne întrebăm: ce s-a întreprins pentru inițierea și perfecționarea inspectorilor în metodologia muncii de îndrumare și control?

Pe plan local au avut loc numeroase acțiuni în acest scop. Inspectoratul școlar București a organizat, cu concursul Institutului de perfecționare a cadrelor didactice, prelegeri menite să-i inițieze pe inspectorii de specialitate în domeniul metodicii muncii de îndrumare și control. În județul Dimbovița au fost organizate schimburi de experiență între inspectorii cu stagiu îndelungat și cei noi. Tot aici, cu ocazia unor inspecții speciale, inspectorii mai tineri i-au însoțit pe conferențiarilor și lectorii de la I.P.C.D. pentru a învăța din experiența acestora. La inspectoratul școlar Buzău s-a luat inițiativa să se prezinte periodic în fața inspectorilor informări și referate privind problemele noi, moderne din domeniul pedagogiei sau al metodologiei inspecției.

Pe plan central, Ministerul Învățămîntului a invitat inspectorii de specialitate la cursurile de perfecționare care au fost organizate pentru învățătorii, pentru psihopedagogii și profesorii de psihologie, fizică, chimie etc. Aceste cursuri au fost foarte folosite de inspectorii pentru informarea lor în domeniul specialității.

Mai puțin s-a făcut în ce privește inițierea și perfecționarea sistematică, realizată la un nivel științific ridicat, în metodologia muncii de îndrumare și control. Pînă în prezent au fost organizate cursuri numai pentru inspectorii din învățămîntul tehnic și de specialitate, care au participat, timp de două săptămîni, la prelegeri și seminarii, urmate de inspecții efective în școli. Asemenea cursuri se cer a fi organizate și pentru inspectorii din învățămîntul de cultură generală.

Și noi, inspectorii generali, ca și colegii noștri, inspectorii șefi, simțim nevoia unor cursuri de perfecționare — ne spune inspectorul general NICOLAE OPREA. Pînă acum nu am fost invitați decît la cîteva ședințe sau consfățuiri de lucru, care aveau ca obiectiv rezolvarea unor probleme curente; cît despre inspectorii șefi, ei au

fost convocați la minister de două-trei ori, cu ocazia organizării unor campanii — cum a fost, de pildă, difuzarea manualelor școlare — sau pentru a li se spune cum să alcătuiască unele lucrări. Cu diferite ocazii, la Ministerul Învățămîntului sau la Institutul de perfecționare a cadrelor didactice ni s-a vorbit despre faptul că vor fi organizate cursuri de inițiere sau de perfecționare a inspectorilor școlari. Deși foarte necesare, aceste cursuri nu s-au organizat încă și, după cît se vede, nu sînt semne să se organizeze nici în vacanța de iarnă.

Am împărtășit opiniile interlocutorilor noștri lucrătorilor direcției perfecționării cadrelor didactice din minister. Prof. VASILE ROSCA, directorul direcției, ne-a informat că planul unui asemenea curs este întocmit și că acesta urmează să se desfășoare într-un viitor apropiat.

Printre dificultățile începutului muncii la inspectoratele școlare județene a figurat și volumul mare de lucrări de birou. Într-o primă perioadă, cea corespunzătoare reorganizării administrativ-teritoriale, aceste lucrări păreau de neevitate: din situațiile existente la vechile regiuni trebuiau defalcate cele privitoare la actualele teritorii ale județelor, trebuiau întocmite lucrări de bază, unele cu totul noi, privind unitățile școlare, baza materială, elevii, personalul didactic etc. Care este însă situația acum, după zece luni? Părerea interlocutorilor noștri este că volumul lucrărilor de birou continuă să fie mare. Nu mai mare decît era, dar față de promisiunile de reducere și simplificare, lucrările, situațiile, tabelele, dările de seamă statistice etc., sînt încă multe.

După cum se știe, aceste situații — în cea mai mare parte utile — sînt cerute fie la nivelul județului, fie de către forurile centrale. Dacă ar fi coordonate, simplificate, munca s-ar ușura mult și mai ales, li s-ar asigura și o eficiență mai mare.

La drept vorbind, în ansamblu, cererea de situații din partea ministerului este normală — ne spune prof. VASILE BĂRDUTĂ, inspector teritorial la Inspectoratul școlar Dimbovița. Nu atît numărul mare de situații care creează dificultăți, cît unele termene scurte la care se cer întocmit și faptul că ele nu sînt esalonate dinaintea intrării anului școlar. Din păcate, direcția planificării cere o situație urgentă privitoare la unitățile școlare (dimensiuni, suprafața clădirilor, a terenurilor aferente, iluminat, încălzit etc.). E o lucrare grea care necesită multă alergătură pe teren, pe la școli. Abia întorsii de la comună constatăm că direcția personal din minister, de pildă, ne cere să întocmim o situație cu încadrările, iar direcția școlii să întocmim planul de școlarizare și rețea. Deci trebuie să batem din noi drumul pe la școli sau să convocăm directorii. Pentru situațiile obișnuite, la nivel județean, inspectoratul a dat directorilor un calendar cu datele scadente ale fiecărei lucrări. Dacă și forul tutelar ar alcătui un asemenea calendar, dacă lucrările cerute de minister ar fi esalonate și am cunoaște din timp esalonarea lor, munca s-ar desfășura mai organizat și ar fi de o mai bună calitate.

Greutățile la care ne-am referit au fost sesizate de conducerea Ministerului Învățămîntului, care caută să le pună capăt. Descongestionarea inspectoratelor școlare de lucrări de birou este o problemă care a preocupat în ultimul timp ministerul. Au și fost luate unele măsuri de reglementare a situațiilor și date, așa încît să nu se încerce inutil activitatea inspectorilor. Recent au fost consultați mai mulți inspectorii generali cu privire la posibilitățile de a reduce și simplifica și mai mult pe viitor asemenea lucrări.

Visita noastră la cele cîteva inspectorate școlare județene a reliefat faptul că activitatea de aici se desfășoară din pînă, că în prezent inspectoratele se dovedesc instituiții cu autoritate și competență în îndrumarea procesului de învățămînt. Ea a scos totodată în evidență necesitatea de a se remedia de urgență unele deficiențe existente încă în organizarea muncii de îndrumare și control, în așa fel încît activitatea inspectoratelor să se ridice, în ansamblu ei, pe o treaptă superioară.

Elemente importante de sprijin pentru dezvoltarea activității sportive și turistice pionierilor pe tot parcursul anului 1969. Și cum acest an este marcat în mod solemn de către sărbătorirea celei de a XXV-a aniversări a eliberării patriei, precum și de jubileul celei de a XX-a aniversări a Organizării Pionierilor, activitățile sportive și turistice vor trebui să aibă în calitate și eficiență, antrenînd marea masă a pionierilor și școliarilor în mod sistematic și permanent.

Cărările și pantele munților, oglinzile înghețate ale lacurilor, așteptarea pe neîbdate ureșul nestăvilit al pașilor copiilor din toate colțurile țării noastre. Să folosim cu încredere și nelimitat minunatele daruri ale naturii, oferind pionierilor și școliarilor dreptul și posibilitatea de a petrece clipe de neuitat, generatoare de sănătate, vigorență și optimism.

Profesori și comandanți, vacanța de iarnă vă invită cu brațele larg deschise în mijlocul naturii. Nu o refuzați!

Sport și activități în aer liber în vacanța de iarnă

(Urmare din pag. 1)

și originalității autorilor, dar a permis să se realizeze și o culegere care a fost multiplicată și difuzată în toate unitățile de pionieri, reușindu-se astfel să se evite rutina și banalul care încorsetează concepția și modul de acțiune a unor comandanți în desfășurarea activităților sportive și turistice din vacanța de iarnă.

În comuna Greci, la poalele munților Măcin, se organizează, pentru prima oară, o tabără de schi a pionierilor din județul Tulcea. Vrînd parca să combată tendința de inactivitate a unor școli și unități de pionieri aflate în zone de cîmpie, consiliul județean Tulcea al Organizației Pionierilor dovedește astfel, în mod fericit, că pasivitatea și fantezia reușesc să găsească soluții atrăgătoare în orice condiții.

În afara taberelor organizate din fonduri centrale, miile de școlari din București, din județele Dolj și Ialomița, din Cluj sau Tg. Mureș vor fi cuprinși în tabere montane organizate cu contribuția școlii și a părinților. De asemenea, în numeroase localități, prin grija consilierilor pionierști și a conducătorilor de școli vor fi amenajate patinoare care vor fi puse la dispoziția copiilor. Interesante și originale vor fi numeroasele întreceri și jocuri pe zăpadă și gheață, dintre care nu vor lipsi plimbările cu săniile trase de cai, excursiile pe schiuri, ștafetele pe patine sau cu săniute, concursurile de orientare turistică, precum și jocurile aplicative organizate în pădure.

Vacanța de iarnă va declanșa o largă acțiune de mobilizare a unităților și detașamentelor de pionieri la activități de turism, excursii, expediții și tabere ce se vor desfășura sub deviza „Pionierii pe drumurile țării”. În acest sens, liderii deprinderilor de drumeție și turism, îndrăgii și practicarii sporturilor de iarnă.

În timpul desfășurării acțiunilor practice în aer liber, un factor extrem de important îl reprezintă evitarea oricăror accidente. Asigurarea integrității corporale și a sănătății școliarilor este o cerință de importanță vitală, care se cere a fi respectată cu strictețe. Prevenirea și evitarea oricăror surse de provocare a accidentelor reprezintă obligații ale oricărui comandant, profesor sau colectiv care inițiază și desfășoară o activitate cu pionierii. În această direcție trebuie să-i unească eforturile directorii școlilor, comandanții de pionieri, întregul corp didactic care, pe sprijinul părinților, al organelor locale de milite, al întreprinderilor de transport, vor veghea cu exigență asupra vieții copi

INSTITUTUL INTERNAȚIONAL DE PLANIFICARE A EDUCAȚIEI

Intr-o clădire „vieux style” din Paris, pusă la dispoziție de către guvernul francez, își desfășoară activitatea de cercetare și formare, cu începere din 1963, Institutul internațional de planificare a educației (I.I.P.E.), creat ca urmare a unor hotărâri luate la Conferința generală UNESCO din decembrie 1962.

Planificarea educației a format încă de acum un deceniu obiectul preocupărilor UNESCO. Cu o deosebită stringență s-a pus această problemă în legătură cu aplicarea „Proiectului major privind extinderea învățământului primar în America Latină”. Intruși nu se pornise la drum cu un plan detaliat și suplu și cum nici pe loc nu se găseau planificatori competenți ai educației, s-au întimpinat, după ce acțiunea pornise, o serie întreagă de greutăți în procurarea mijloacelor materiale și în recrutarea personalului necesar realizării proiectului. Pentru a se preveni pentru viitor existența unor asemenea situații s-au organizat în 1958 cursuri de planificare a educației, în 1959 un colocviu internațional pe această temă, iar în 1960 un curs de statistică a educației.

Necesitatea de a planifica educația a fost subliniată și în cadrul unor conferințe regionale ale miniștrilor de resort, cum au fost conferințele de la Caraci (1959—1960), Beirut (1960), Addis-Abeba (1961), Santiago de Chile (1962). Cea de a XXV-a Conferință internațională a instrucției publice (Geneva, 1962) și-a expus punctul de vedere asupra naturii și importanței planificării educației într-o „Recomandare” specială.

Ideea, după cum se vede, își croiește drum. În 1961, UNESCO a înființat Oficiul pentru planificarea educației, care are o secție pentru finanțarea educației, o secție pentru planificarea și administrarea educației și o sub-secție pentru construcțiile școlare. Secții similare au fost apoi create la Institutul latino-american de planificare economică și socială, cu sediul la Santiago de Chile, ca și la Institutul african de dezvoltare și planificare economică din Dakar. Scopul acestor organisme este de a cerceta la fața locului mijloacele cele mai potrivite pentru participarea eficientă a sistemului de educație la dezvoltarea economică și socială de ansamblu.

Institutul internațional de planificare a educației a fost înființat

pentru a pregăti cadre de conducere și didactice și pentru a coordona cercetările internaționale din acest domeniu. Programul de formare al acestui institut se desfășoară în primul rând prin stagii de zece luni, în cursul cărora au loc seminarii, se elaborează studii analitice, se organizează lucrări de cercetare și aplicare, vizite la instituții educative se pregătesc memorii științifice. În afară de stagiile de zece luni se organizează stagii scurte de vară pentru cursanții avansați, precum și seminarii și cicluri de lucrări practice cu o durată de două săptămâni. Persoanelor cu o înaltă calificare în materie de planificare a educației institutul le oferă posibilitatea de a efectua în cadrul său, pe o perioadă de 1—6 luni, lucrări de specialitate cu titlu personal.

Planul de cercetări al I.I.P.E. include numeroase aspecte ale economiei educației: evaluarea costului și finalității planurilor de dezvoltare a educației, integrarea educației în dezvoltarea generală a țării, ameliorarea randamentului calitativ al sistemului de învățământ etc. Până în prezent, echipe internaționale și multidisciplinare au efectuat cercetări într-o serie de țări ca Anglia, Australia, Columbia,

Franța, India, Italia, Japonia, Liban, Nigeria, Noua Zeelandă, S.U.A., Tailandă, Tanzania, U.R.S.S.

Programul de cercetare în perspectivă înscrie noi teme legate de îmbunătățirea metodelor de planificare a educației, de finanțarea acesteia, de tehnicile de analiză a costurilor, de mijloacele de mărire a eficienței cantitative și calitative a învățământului.

Am avut prilejul să vizitez pe îndelele biblioteca institutului. Instalată într-o clădire nouă, prevăzută cu pereți de sticlă, cu aer condiționat și cu sisteme de alimentare a zgomotului, biblioteca oferă condiții foarte bune de lucru. Volumele și publicațiile sint sistematizate, ca și problemele de cursuri, pe câteva mari direcții, care se conturează ca fiind principalele linii ale domeniului: bibliografii și lucrări cu caracter fundamental, monografii, lucrări privind bazele planificării educației, principiile acesteia, mijloacele moderne de educație (mai ales audio-vizuale).

În sala de lectură am întâlnit cursanții de pe toate continentele. Din discuțiile cu ei, ca și din convorbirea cu prof. Raymond Lyons, directorul programului de formare, am înțeles că programa de învățământ din acest an pune accentul pe fostele planificări educației cu planificarea economică și socială, pe analiza structurii organizatorice și a metodologiei serviciilor de planificare, pe analiza modului de organizare a sistemelor de educație. Se acordă un deosebit interes corelației dintre aspectele cantitative și calitative ale educației, considerându-se că, odată cu satisfacerea nevoilor cantitative ale societății în materie de învățământ trebuie asigurată și eficiența calitativă a procesului educativ-formativ. Este

de altfel în curs de apariție o lucrare redactată pe baza discuțiilor purtate în cadrul Colocviului organizat în 1966 la Geneva pe tema „Aspecte calitative ale planificării educației”.

În cei cinci ani de activitate, I.I.P.E. a redactat și tipărit, pe lângă lucrările multiple pe alte mijloace, aproximativ 34 de lucrări în toate domeniile amintite mai sus. Directorul său, Philip H. Coombs, a publicat recent volumul „Crisa mondială a educației” în care analizează strategia dezvoltării învățământului pe baza analizei sistemelor. Raymond Poignant, care conduce sectorul planificării cercetărilor din domeniul educației, este autorul unei lucrări de bază în domeniul raportului dintre planurile educației și planurile economico-sociale. I.I.P.E. a publicat de asemenea o bibliografie internațională cu privire la planificarea educației și un inventar al principalelor probleme ale acesteia.

Consiliul de administrație al I.I.P.E. este format din zece persoane cu autoritate științifică. Șase dintre acestea, inclusiv președintele, sint alese, iar patru desemnate de O.N.U. și de organisme speciale. Consiliul fixează politica științifică a institutului, propune directorului general al UNESCO persoana ce urmează a fi investită în funcția de director al I.I.P.E. și desemnează pe cei 23 de membri ai colegiului de consultanți. Colegiul de consultanți cuprinde personalități din toate regiunile globului și din cele mai diferite specialități, care dau avize științifice și participă la cercetări.

VL. KRASNAȘESCHI
cercetător științific principal la Institutul de științe pedagogice

Farmecul vacanței

(Urmare din pag. 1)

o adevărată tradiție și, sigur, fantezia lor va găsi încă alte zeci de pretexte, în felurite întreceri, pentru a-și petrece răgazul vacanței într-un chip cit mai plăcut.

O altă tradiție la fel de frumoasă, care zgîndărește neastimpărul așteptării, este aceea a sărbătorilor aflate în centrul atenției acestei vacanțe. Se pregătesc încă de pe acum simpozioanele, seriile literare, recitările corurilor, cîntecul închinat aniversării Republicii, se pregătesc și carnavalurile Anului Nou, cu peșterile și tumultuoasa lor desfășurare de măști, de costume fanteziste, de glume și de voce bună, viguroasele versuri ale plugușorului însoțit de pocnete de harapnic, de felicitări pentru cei vrednici și de aluzii pipărate pentru cei lenși, beteala, luminările și jucăriile cu care vor fi împodobite crengile pomului de iarnă.

Vacanță înseamnă timp liber, timp de recreație, de răgaz, un timp în care, după preferințe, fantezia și dorințele lor, copiii vor căuta cele mai agreabile modalități distractive în joacă, în excursii, în lecturi etc. Pretutindeni se iau măsuri pentru satisfacerea celor mai diverse preferințe. În repertoriile teatrelor vor figura cu preponderență, în aceste zile, piese pentru copii și

tineret, Direcția Difuzării Filmelor organizează „Zilele filmului pentru pionieri și școlari”. Stau de asemenea la dispoziția școlărilor sălii de concert, bibliotecile, muzeele, cluburile școlare, tot atâtea prilejuri de delectare și de învățăminte.

În preajma copiilor vor continua să se țele și în timpul vacanței profesorii. Numai că în vacanță acțiunea vor lăsa de-o parte cataloagele și severitatea de la catedră și se vor transforma în prietenii mari, care își acordează cu suplețe mijloacele pedagogice la dorințele și fanteziile copiilor, creându-le cit mai multe posibilități pentru satisfacerea preferințelor lor, învățându-i să schizeze, să patineze, să se bată cu bulgări de zăpadă, să aleagă din bibliotecă o carte bună, peotriva gustului lor, să vadă ceea ce este mai interesant și mai instructiv într-o excursie, să înțeleagă mesajul și să aprecieze arta unui film, a unei piese de teatru etc.

Într-un cuvânt, rolul lor în vacanță este acela de a pune sare peste ineluctabilele letargii ale ierilor, de a le face mai plăcute, mai frumoase, mai interesante. Și este bine că rolul acesta le revine lor, profesorii, căci cine alții, mai bine decit ei îl cunosc pe cei ce așteaptă cu atita nerăbdare vacanța, știu care sint dăruirile cele mai fermecătoare și mai utile pe care le poate oferi ea?

Cecuri de economii — pentru elevi

De curînd, Casa de Economii și Consemnațiuni a pus la dispoziția elevilor din întreaga țară un nou instrument de economisire, specific vârstei și preocupărilor lor: cecurile de economii școlare.

Ca și foile de economii cu timbre, destinate de Casa de Economii și Consemnațiuni tot micilor săi depunători, noul instrument are menirea să-i învețe pe aceștia să economisească și să cheltuiască în mod chibzuit orice sumă de bani, oricît de mică ar fi.

Prin intermediul cecurilor de economii școlare, deprinderile de a economisi se însușesc de elevi cu ușurință, deoarece acestea se prezintă în formă deosebit de atractivă: mici cartonașe frumoase colorate, care ilustrează prin fotografii și texte scurte, viața și activitatea unora din cele mai reprezentative personalități din trecutul istoric al patriei noastre, din domeniul științei și tehnicii, literaturii etc. Ele se găsesc grupate în seturi de cîte 10 cecuri. Fiecare cec are o valoare de 5 lei, deci un set complet este semnalul economisirii de către elevi a sumei de 50 lei.

Primul set de cecuri de economii școlare, cu tema „Personalități din trecutul glorioș al patriei” — care înfățișează printre alții pe Ștefan cel Mare, Mircea cel Bătrîn, Mihail

Viteazul, Avram Iancu, N. Bălcescu, Alex. Ioan Cuza — pus de Casa de Economii și Consemnațiuni la dispoziția elevilor, se bucură din partea acestora de un interes crescînd. Paralel cu aceasta, urmează să fie lansat în curînd un al doilea set, care va avea tema: „Oameni de seamă din țara noastră din domeniul științei și tehnicii” și apoi, treptat, vor fi puse la dispoziția elevilor mereu alte seturi de cecuri cu teme variate și interesante.

De unde se pot procura și unde se pot preschimba cecurile de economii școlare? Elevii își pot procura numărul dorit de cecuri de la oricare unitate C.E.C. și poștală, ca și de la școala la care învață. La oricare din aceste unități, ca și la școala, cecurile de economii se preschimbă imediat posesorilor lor, în sumele investite sau la dorința acestora, într-un veritabil libret de economii.

Este binecunoscut că pentru a-i obișnui pe elevi să realizeze economii bănești este necesar mai întii să-i învățăm să folosească instrumentele de economisire specifice vârstei lor, cecurile de economii și foile cu timbre școlare, deci să-i deprindem încă de pe băncile școlii cu economisirea, economisind ei înșiși. În această direcție cadrele didactice își pot aduce o contribuție importantă.

REPERE CONTEMPORANE ÎN EDUCAȚIA TINERETULUI

(Urmare din pag. 1)

sînt încă insuficient luate în considerare. Este evident, de pildă, că evoluția vertiginoasă a științei și tehnicii, uriașa diseminare a mijloacelor moderne de informare constituie premise, factori favorizanți ai unei maturizări timpurii a tineretului. Corespunzător acestei maturizări se impune cu necesitate o suplețe deosebită a instituțiilor educative. Aceasta nu este asigurată încă pretutindeni, și de aceea, un număr mare de tineri situați la meridianele diferite consideră că cerințele și solicitările tot mai numeroase față de ei nu au echivalent în sporierea poziției lor sociale, în audiența reală, la forurile oficiale, a punctelor de vedere exprimate de ei. De aceea au existat, în ultimul timp, situații explosive în diferite țări.

Rezolvarea pozitivă a cerințelor legitime ale contemporaneității față de instituțiile educative va face ca ideile umaniste, de înțelegere internațională să rodească amply pe terenul fertil al credinței în idealuri care animă imensa majoritate a tineretului lumii.

WILLIAM COCKELL: O acțiune educativă eficientă presupune în coordonatele vieții contemporane o restructurare a concepțiilor în această privință, abordarea unui dialog sincer între generațiile tinere și vîrstnice. Dacă în această privință părerile sînt aproape unanime, în privința metodelor menite să renoveze efectiv această

transmitere a stafetei umane, a mesajului civilizației și culturii, ne aflăm abia în faza căutărilor.

Reușita depinde de sprijinul acordat unor inițiative de înaltă valoare morală, cum au fost cele promovate de delegațiile României în cadrul Organizației Națiunilor Unite și al U.N.E.S.C.O., de fundamentarea științifică a acțiunilor educative pe plan național și de schimbul larg de idei și opinii pe plan internațional.

Lector dr. VOJIN DIMITRIJEVIC: Cunoașterea internațională prin intermediul literaturii, artei, radioteleviziunii și filmului, adică prin intermediul mass-mediei se cere completată cu o cunoaștere directă, prin contacte nemijlocite între tineri de diferite naționalități. Turismul, schimbul de delegații, taberele internaționale constituie factori de mare preț în înțelegerea de către tineri a specificului de viață al altor națiuni, a contribuției acestora la tezaurul universal, de sădire în rîndurile tineretului a respectului și aprecierii față de toate popoarele lumii. Iată de ce experții în educație prevăd pentru anii ce urmează perspective ample de extindere a acestor forme de relații între tinerii de diferite naționalități.

Lector univ. ACULIN CAZACU: A devenit evident, pentru tot mai multe state, organizații guvernamentale și neguvernamentale, instituții de cultură etc. că în lumea contemporană problemele tineretului trebuie să facă obiectul unei acțiuni sociale coordonate, specializate, în măsură să permită o in-

tegrare cit mai armonioasă a noulor generații în spațiul relațiilor sociale.

Puternica afirmare a tineretului în anii din urmă, în forme și modalități diferite, în funcție de condițiile social-istorice, impune reconsiderarea și perfecționarea tipurilor de structuri sociale în care acesta se integrează.

Problemele tineretului contemporan au pătruns puternic în anii din urmă și în sfera de preocupări a U.N.E.S.C.O. Pe această linie se înscrie și recenta acțiune din capitala țării noastre. Avînd ca scop elaborarea unui studiu-raport privind măsurile și metodele concrete de aplicare a Declarației asupra promovării în rîndurile tineretului a idealurilor de pace, respect reciproc și înțelegere între popoare — Declarația inițiată de țara noastră și adoptată în unanimitate de Adunarea Generală a O.N.U. — reușina a permis un viu și fructuos schimb de idei. S-a dezbătut o gamă largă de probleme, într-un spirit de cooperare și adepziune unanimă la principiile Declarației. Așa cum au apreciat toți participanții la discuții, materialul de sinteză elaborat cu acest prilej cuprinde recomandări prețioase, preponderent operaționale, practice, în măsură să contribuie substanțial la aplicarea programului U.N.E.S.C.O. pentru tineret.

Definind trăsăturile esențiale ale sistemului activităților educative menite să ducă la transparența în practică a principiilor Declarației, reuniunea s-a ocupat îndeaproape de tendințele actuale ale determinării conținutului, metodelor, for-

Aspect din timpul desfășurării lucrărilor Reuniunii internaționale a experților în problemele educației tineretului

melor și mijloacelor celor mai adecvate în acest scop. S-a avut în vedere, astfel, contribuția familiei, învățământului, organizațiilor de tineret, mijloacelor de informare și instituțiilor cultural-educative, turismului și sportului.

Principala idee care s-a degajat din dezbateri a fost aceea că educația tinerelor generații în spiritul principiilor Declarației trebuie să fie rezultanta unei influențe coordonate a tuturor factorilor educaționali care acționează în societate, potrivit trăsăturilor specifice, concret-istorice ale diferitelor regiuni ale lumii, ale diferitelor țări. „Presiunea” socială și demografică exercitată de tineret în lumea contemporană face necesară nu numai lărgirea seriei de organisme instituționale specializate în problemele tineretului, ci și realizarea unei tot mai accentuate participări a tinerilor înșiși la rezolvarea propriilor lor probleme.

Avînd în vedere aceste coordonate, reuniunea a acordat o aten-

ție specială problemelor învățământului contemporan și potențelor sale educative în raport cu principiile Declarației. S-a subliniat astfel importanța orientării umaniste a învățământului, necesitatea perfecționării programelor și manualelor școlare (în special a celor de istorie, geografie, drept internațional, etică, educație civică), rolul însemnat pe care îl are cunoașterea de către tineri a limbilor străine pentru realizarea unui contact direct, operativ, între ei, utilizarea îmbinării strîns a activității școlare cu cea extrașcolară. În toate aceste direcții s-au elaborat recomandări concrete.

Reuniunea U.N.E.S.C.O. de la București se înscrie pozitiv în rîndul eforturilor întreprinse de țara noastră pe plan internațional în vederea dezvoltării relațiilor de înțelegere și cooperare între popoare. În spiritul aspirațiilor de pace ale omenirii.

Amintim cititorilor noștri că în această perioadă se fac abonamentele la **GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI** pentru anul 1969

EDUCATORI, ÎNVĂȚĂTORI, PROFESORII

Abonați-vă la **REVISTA DE PEDAGOGIE**

Costul unui abonament anual (12 numere): 60 lei

Studiile, cercetările și bogata informare cuprinse în fiecare număr al revistei vă ajută în documentarea dv. în problemele actuale ale școlii și pedagogiei din țara noastră și pe plan mondial. Din cuprinsul materialului desprindeți idei și experiențe valoroase pentru perfecționarea dv. În paginile revistei vă puteți face cunoscute cercetările și experiența didactică și puteți efectua schimburi de opinii în problemele contemporane ale educației și învățămîntului.

Abonamentele se primesc de către oficiile și agențiile P.T.T.R. și de către factorii și difuzorii de presă.

BIBLIOTECA

„Scriitorul și arta lui”

AL. PHILIPPIDE
scriitorul și arta lui

s-ar putea crede răsfoind volumul, că veritabile lucrări de cercetare literară, rezultatul unor lecturi repetate, susținute și foarte atente.

Volumul se deschide cu un studiu întins — „Sentimentul naturii și expresia lui literară”. Bazat pe o informație extrem de largă și de bogată, autorul face o amănunțită analiză comparativă a sentimentului naturii la antici și moderni, fixîndu-i locul în literaturile germană, franceză și engleză și vorbind, în final, despre reflectarea lui în literatura românească.

Studiile următoare, mult mai restrînse ca întindere, tratează probleme variate: „Spontanitate și concepție”, „Ruina versului”, „Expresionismul și teatrul”, „Confortabilul Anatole France” etc. Unul din ele, consacrat artei poetice a lui Eminescu, aduce contribuții valoroase, inedite, în cercetarea aprofundată a creației eminesciene. Volumul cuprinde de asemenea cîteva portrete de scriitori printre care le menționăm pe acelea închinat lui Luigi Pirandello și Franz Kafka.

Lectura volumului „Scriitorul și arta lui”, apărut în Editura pentru literatură, este deosebit de valoroasă pentru profesorii de literatură, ca și pentru elevii ultimelor clase ale liceului.

„Ovid Densusianu — Opere”

Editura pentru literatură a editat recent primul volum de Opere ale lui Ovid Densusianu, ediție îngrijită de B. Cazacu, V. Rusu și I. Serb, cu o prefață de Boris Cazacu. Volumul, masiv, își propune să înfățișeze marelui public pe Densusianu filolog, aspect sub care el este cunoscut îndeosebi de specialiști. Fără îndoială că „Histoire de la langue roumaine”, opera sa capitală, apreciată de toți romanștii din lume, a intrat în conștiința unui cerc mai larg de cititori; celelalte studii filologice au avut însă pînă acum o circulație mai limitată. Este deci bine venit faptul că editorii urmăresc să reac-

tualizeze opera filologică a lui Densusianu.

În „Orientări”, primul capitol al volumului, sint reunite cîteva lucrări cu caracter programatic. Reține atenția îndeosebi lecturanu reia problema în articolul „Orientări nouă în cercetările filologice”.

În continuare volumul cuprinde studii și articole privind filologia romană și filologia română, dialectologia, toponimia, fonetica, ortografia și lexicologia. Fiecare capitol este înțregit de dări de seamă și indicații bibliografice ale lui Densusianu referitoare la cărți și studii apărute în țară și peste hotare. Autorul nu s-a mărginit la o simplă prezentare a acestora ci, scînd în relief ceea ce aduce ele nou, subliniază și propriul său mod de a concepe problematica respectivă.

Ultimul capitol, „Varia”, reunește trei portrete — al lui Gaston Paris, al lui Timotei Cipariu și al lui B. P. Hagdeu. Lectura lor îl dezvăluie cititorilor pe Densusianu literat.

Fără îndoială că acest volum, care inaugurează editarea unui ciclu consacrat activității multilaterale a lui Ovid Densusianu, va fi bine primit atît de specialiști cit și de oamnenii școlii.

RODICA ZANK